

24 Temmuz 2017

İSTANBUL 27. AĞIR CEZA MAHKEMESİ'NE

Dosya No : 2017/148 E.

İddianamede yer verilen iddialara ve yöneltlen suçlamalara karşı açıklamalarım yazılı olarak ekte sunulmaktadır.

Saygılarımla

Akın Atalay

I. Giriş

En sonda söyleyeceğimi en başında söyleyerek başlıyorum. Cumhuriyet gazetesine yönelik soruşturma tam bir hukuk cinayetidir. Cumhuriyet gazetesinin şahsında bütün gazetelere ve gazetecilere yönelik bir tehdit ve saldırdır. Soruşturmanın nasıl ve neden başladığı, zamanlaması, soruşturma sürecinde yapılanlar, ortaya çıkan iddianame ve çoğu tekrar olan binlerce sayfa ek, soruşturmanın asıl savcısı, tanıkları ve bilirkişileri bir araya getirilince ortaya çok net bir fotoğraf çıkıyor:

Bu yargılamanın birbirini tamamlayan iki amacı var. Birincisi, Cumhuriyet gazetesini ele geçirmek ya da susturmak. İkincisi, siyasi iktidarın istemediği haberleri, hoşuna gitmeyecek yazıları yayınlamayı düşünebilecek, aklının ucundan geçirecek gazetelere ve gazetecilere, maruz kalacakları akıbeti göstermek.

“Atatürk'ün adını verdiği, Türkiye Cumhuriyeti ile yaşıt, onun değerlerini ve kazanımlarını savunagelmiş, bu ülkenin en eski ve köklü gazetesine bunu yapabilen, bize neler yapmaz ki?” korkusunu yaymak, bu mesajı en açık şekliyle vermek. Vurgulamak isterim ki Cumhuriyet gazetesinin yöneticileri olmaktan kaynaklı uğradığımız ağır haksızlık ve mağduriyetin üzerimde yarattığı en küçük bir pişmanlık ve korku yoktur. Ben asıl bu haksızlığın sorumlularının büyük bir korku yaşadıkları kanısındayım. Bizleri, baskı, tehdit ve hapisle korkutamazlar. Gazetecilik faaliyetini mesleğin etik gereklerine uygun şekilde yerine getirme, olayları çarpıtmadan, nesnel, gerçeğe uygun ve adil olarak kamuoyuna aktarma konusundaki irade, kararlılık ve direncimiz tamdır. Yani Cumhuriyet gazetesi korkmaz, pes etmez ve teslim olmaz. Çünkü illegal yapılarla, terörle, terör örgütleri ile devlet içinde yuvalanmış çetelerle, cemaatlerle işi, ilişkisi, irtibatı, iltisakı olmaz. Bu gazetenin tek faaliyeti meşru ve yasal zeminde yürüttüğü gazeteciliktir.

Bu operasyona maruz kalan, teslim alınmak, direnci kırılmak, pes ettirilmek istenen gazete, öyle sıradan bir gazete değildir. Bu ülkenin en köklü ve kadim gazetesidir, en saygın gazeteleri arasındadır. Bu gazetenin köklerinde, tarihinde ve hatta genlerinde bağımsızlık ve özgürlük tutkusu vardır. Bu değerler ve gazetecilik uğrunda ödenmiş ağır bedeller vardır. Bu tarihin ve mirasın yüklediği sorumluluk nedeniyle bu gazetede çalışanlar gazetecilik değerlerinden ödün vermez, kimseye biat etmez, boyun eğmez, teslim olmazlar. Bu gazetenin halkı bilgilendirme, gerçekleri kamuoyuna aktarma konusundaki ısrarlı tutumu nedeniyle yazarlarının ve çalışanlarının katledildiği, suikast ve cinayetlere, linç girişimlerine, hapisliklere maruz kaldığı, yine de teslim olmadığı bilinir. Bu gazete Cumhuriyet gazetesidir ve bir gazetecilik anıtıdır.

Bugün yaklaşık dokuz aydır hapiste tutulan bizlerin selefi onlarca gazeteci büyüğümüzün, bu gazetenin ve Türk basın tarihinin geçmişinde önemli yerleri olmuştur. Onları nasıl unutturuz? Bu gazete bugün olduğu gibi geçmişte de siyasi iktidarların hışmına, tehdit ve baskılarına, ambargosuna ve zulmüne maruz kalmıştır. O iktidar sahiplerinin, zulmedenlerin hepsi tarih olmuştur. Ama bu gazete halen dimdik ayaktadır. Cumhuriyet gazetesi gibi onurlu ve zengin bir tarihsel mirasın sahibi ve taşıyıcısı olan bir kurumun direncinin kırılabileceğini, korku ve baskıya boyun eğeceğini, gazetecilikten ödün vereceğini düşünenler varsa, yanılıyorlar. Bizlerin pes edeceğimizi düşünenlere diyeceğimiz şudur: Son nefesimizi verinceye kadar gazetecilik mesleğine, mesleğin etik ilkelerine, temsil ettiğimiz kurumun haklı saygınlığına, onurlu geçmişine asla leke sürdürmeyecek, görevimizi tamamlayana dek dik duracak, pes etmeyecek, boyun eğmeyeceğiz.

İddianameye ve iddianamede bize yöneltilen fiillere ve suç isnadına karşı açıklamalara geçmeden önce sürecin başına dair bazı konularda açıklamada bulunacağım. Bu yargılamanın soruşturma evresine dair söylemek istediğim ve önemli gördüğüm şeyler var. Bilindiği gibi yargılamanın birinci aşaması soruşturma, ikincisi kovuşturmadır. Bu iki aşama birbirini tamamlayan birbirinden bağımsız olmayan aşamalardır. Soruşturma aşaması ne kadar sağlıklı ve verimli yürütülürse, iddianamenin mahkemece kabulü ile başlayan kovuşturma aşaması da o denli sağlıklı, hızlı, verimli ve adil bir süreç olarak işleyecektir. Ters durumda, yani soruşturma süreci içindeki bütün kusurlar ve hatalar, kovuşturma aşamasına da sirayet edecek, o süreci de olumsuz yönde etkileyecektir. Bu yargılamanın soruşturma sürecinde yapılan ve yaşananlara bakıldığında, yargılamanın ne derece akla, mantığa, hakkaniyet ve adalete, hukuka ve vicdana aykırı olduğu açıklıkla görülmektedir.

Soruşturma sürecine dair...

30 numaralı klasörde bir savcılık tutanağı var; adı: RESEN SORUŞTURMA BAŞLATMA TUTANAĞI. Altında Cumhuriyet savcısı Murat İnam ile zabıt katibi Sevgi Karadeniz'in imzaları olan bu tutanağa göre, bugün mahkemenin huzuruna getirilişimize kadar geçen ve yaklaşık dokuz aylık tutukluluğumuza neden olan süreç 18 Ağustos 2016 Perşembe günü başlamış. Tutanakta şunlar yazılı:

“Bazı basın yayın organlarında çıkan köşe yazısı ve haberlerde Cumhuriyet gazetesinin PKK ve FETÖ/PDY terör örgütleri tarafından ele geçirildiği, gazetenin bu örgütlerin menfaatleri doğrultusunda çalıştığından bahsedildiği, 15 Temmuz 2016 tarihinde asker kıyafetli bir grup tarafından hükümeti devirmeye çalışan darbe teşebbüsünün gerçekleştiği, darbe teşebbüsünde bulunan grubun kendisini yurtta sulh konseyi olarak adlandırdığı, Cumhuriyet Gazetesi'nin 13 Temmuz 2016 tarihli nüshasında Aydın Engin köşe yazısında ‘Cihanda sulh peki yurtta ne?’ başlıklı köşe yazısının yayınlandığı, Cumhuriyet gazetesi yöneticilerinin silahlı terör örgütleri PKK ve FETÖ/PDY terör örgütleri ile bağlantıları bulunduğu şüphesi bulunduğu, bu şüphenin soruşturma açmak için yeterli olduğu kanaatine varıldığından resen soruşturmaya başlanmıştır. 18 Ağustos 2016.”

Cumhuriyet Savcısı Murat İnam resen soruşturma açtığı 18 Ağustos 2016 Perşembe günü ilk iş olarak Mali Suçları Araştırma Kurulu'na (MASAK)talimat yazısı göndermiş. Bu talimat yazısında, 1 Ocak 2013'ten başlayarak Cumhuriyet gazetesini yayımlayan Yenigün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık AŞ'nin Yönetim kurulu üyeleri (beş kişi), ikinci derece imza yetkilileri (dört kişi), bu dönem içerisinde görev yapmış iki genel yayın yönetmeni (biri aynı zamanda yönetim kurulu üyesiydi)ve yazı işleri müdürü diye bir kişi olmak üzere toplam 11 kişi ile, PKK ve FETÖ/PDY kapsamında haklarında soruşturma yapılan özel ve tüzel kişiler arasındaki mali ilişkileri gösteren bir mali rapor düzenlenmesini istemiş. Bir sonraki soruşturma işlemi olarak ise hafta sonunun ardından ilk gün olan Pazartesi günü 22 Ağustos 2016'da bir tanık ifadesi alınmış. Tanığın adı Cem Küçük. Açılan soruşturma bundan iki gün sonra adli kolluk olarak İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şube Müdürlüğüne yazı ile bildirilmiş. Dosyaya göre soruşturma başlar başlamaz alelacele bir tanığın ifadesinin alınması ilgi ve dikkat çekicidir. Savcının adı geçen kişinin tanıklığı ile soruşturmaya başlaması, soruşturmanın ciddiyeti ve kalitesi, sonrası hakkında yeteri kadar fikir vermektedir. Açıklamalarımın ilerleyen bölümlerinde tanık ifadeleri ile ilgili genel bir değerlendirmem olacaktır. Ama şimdiden bu tanığın ifadesinin diğerlerinden şekil olarak farklılığını belirtmek gerekiyordu. Çünkü, soruşturma açılmasının beşinci günü ifadesi alınan bu kişiden sonra, arama, el koyma, yakalama ve gözaltı operasyonlarının yapıldığı 31 Ekim 2016 tarihine kadar başkaca bir tanık dinlenmesine gerek duyulmuyor. Yani Cem Küçük makbul ve doyurucu bir

tanık olarak değerlendirilmiş. Tüm beyanları maddi gerçekle ve olgularla açıkça çelişiyor. İşte böyle bir tanıkla başlayan bir soruşturma evresi, bu seviyesizlik, ciddiyetsizlik ve kalitesizlik içerisinde devam ediyor. Nasıl mı? Anlatalım. Ama önce önemli bir duruma işaret etmek istiyorum. Ceza muhakemesinde amaç gerçeğe ulaşmak, gerçeği araştırmaktır. Gerçeği kurguda değil, olguda ararsak ona ulaşmak fırsatımız olabilir. Eğer olgular yerine kişisel yorumları, analizleri, dedikodu ve fikir yürütmeleri, tahminleri veri olarak alırsak gerçeğe ulaşma şansı da olmaz. Bu nedenle tümüyle kurgulanmış bir iddiaya karşı kendi cevaplarımı somut, belgeye ve teyit edilmiş bilgiye, aynıyle vaki olgulara dayandırmaya çalışacağım.

Soruşturmanın savcısı...

Cumhuriyet gazetesi yöneticilerinin şahsında gazeteye yönelik terör soruşturmasını yürüten savcının adı Murat İnam'dır. Gazete yöneticilerinin onun talimatıyla gözaltına alındığının ertesi günü öğrendik ki, savcının kendisi FETÖ'ye üyelik suçlaması başta olmak üzere, çokça terör kapsamında suç işlemiş olmaktan Yargıtay 16. Ceza Dairesi'nde yargılanıyormuş. Hakkında bir kez ağırlaştırılmış müebbet, bir kez müebbet hapis cezasının yanı sıra başkaca suçlardan onlarca yıl hapis cezasına mahkum edilmesi isteniyormuş. Üstelik bu suçları işlediği yönünde hakkında kuvvetli suç şüphesi ve tutuklama nedeninin mevcut olduğu kanaatiyle adli kontrole tabi tutulmuş.

Düşünebiliyor musunuz, yayın politikasının temelinde **laiklik ilkesinin** savunulması bulunan kadim bir gazeteye, din temelli bir cemaat örgütlenmesi olarak filizlenen, giderek devletin içine yuvalanmış bir terör örgütüne dönüşmüş FETÖ adına faaliyette bulunma ithamında bulunuluyor. Hem de savcı olarak bu ithamı yapan kişinin kendisi FETÖ üyeliğinden sanık ve kanunlarımızdaki en ağır cezaya muhatap.

Hakimler ve Savcılar Kanununun 8. maddesine göre, bir kişinin hakim ve savcı adayı olmasına engel durumlar arasında, o kişi hakkında terör kapsamındaki suçlardan soruşturma açılması da var. Kovuşturma bile değil, hakkınızda bu suçlardan soruşturma açılması halinde bırakınız hakim ve savcılığı, aday bile olamazsınız. Aynı durum, Avukatlık Kanununun 5. maddesinde avukatlığa engel haller arasında sayılmıştır. Geçtiğimiz ay yayınlanan bir KHK ile silahlı terör örgütleri ile irtibat ya da iltisaklı olmak noterlik stajı yapmaya da arabuluculuk ve bilirkişilik yapmaya da engel hale geldi.

Görüldüğü gibi hakkındaki dava nedeniyle savcı adayı bile olamayacak bir savcının yürüttüğü soruşturma sonucunda düzenlenen bir iddianame nedeniyle burada sanık olarak bulunuyoruz. Bütün geçmişi, müktesebatı bu terör örgütünün demokratik, laik hukuk devleti bakımından oluşturduğu tehlikeyi, tehdidi kamuoyuna ve ilgililere duyurma ve anlatma ile dolu bir gazeteyi, aynı örgüte yardım etmekle suçlamak ölçülü, makul, akli selim sahibi bir kimsenin öyle kolayca yapabileceği bir işlem değildir. Herhalde tam da bundan ötürü, bu terör örgütünün üyesi olmakla suçlanan ve yargılanmakta olan bir savcı eliyle böyle bir soruşturma yaptırılabilmiştir.

Dinlediği tanıkların, seçtiği bilirkişinin kimlik, ehliyet ve liyakatleriyle birlikte kendi durumunu ve yapılan soruşturma içeriğini bir bütün olarak değerlendirdiğimde şunu söylemek isterim. Böylesi bir malzemenin üretilen ve ancak bir ironi metni olabilecek iddianamenin bir mahkemeye götürülmesi hem hukuka, hem mahkemeye saygısızlıktır.

İnsan gerçekten merak ediyor, bu kadar akıl dışılık, mantıksızlık, sorumsuzluk ve ciddiyetsizlik aynı anda nasıl olabilir? Benim tüm bu süreçten çıkarabildiğim değerlendirmem şudur:

Biliyorsunuz, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin (AİHM) adil yargılama ilkesi ile ilgili olarak içtihatlarında sürekli tekrar ettiği bir deyiş var; *“Adaletin yerine getirilmesi yetmez, yerine getirildiğinin gösterilmesi de gerekir”* der. Cumhuriyet gazetesi soruşturmasının sahipleri, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin bu deyişinden ilham olarak yeni bir deyişe imza atmışlar. Diyorlar ki, söz konusu Cumhuriyet olunca, *“Adaletsizliğin yapılması yetmez. Adaletsizlik yapıldığının gösterilmesi de gerekir”* ki ibret-i alem olsun.

II. İddianame bizi neyle suçluyor ?

İddianamede epeyce karışık, dağınık ve savruk bir şekilde yer aldığı için anladığım kadarıyla, suçlandığımız fiiller şöyledir:

- 1- Cumhuriyet Vakfı Yönetim Kurulunun “ele geçirilmesi”,
- 2- Cumhuriyet Gazetesinin yayın politikasının değiştirilmesi,
- 3- Cumhuriyet Gazetesinde FETÖ, PKK ve DHKP/C silahlı terör örgütlerinin amacına hizmet eden haber ve yazıların yayınlanması,
- 4- Cumhuriyet Vakfının ve Cumhuriyet Gazetesini yayınlayan Yeni Gün Haber AŞ'nin birer adet taşınmazının rayiç değerlerinin altında bir fiyatla satılması, Cumhuriyet Vakfından Cumhuriyet Gazetesine fon aktarılması, Yeni Gün Haber AŞ'nin sermayesinin yarıdan fazlası karşılıksız kalmasına rağmen Ticaret Kanununun 376. maddesine göre şirket genel kurulunun toplantıya davet edilmemesi,

İddianame, Cumhuriyet Vakfının ele geçirilerek yayın politikasının değiştirilmesi suretiyle silahlı terör örgütlerinin amaçlarına hizmet eden haber ve yazıların yayımlandığını iddia ediyor ve bu fiillerin TCK'nın 220/7. maddesindeki “terör örgütüne yardım etme” suçunun, tanımı ve kapsamı içinde olduğunu ileri sürüyor.

Birinci suçlama...

İddianamenin, “ele geçirilme” terimini kullanarak daha en başında söylem ve ifade itibariyle kriminalize ettiği olay nedir? Vakıfta ne olmuştur, ne zaman olmuştur, vakfi kim, kimden ele geçirmiştir? Ele geçirme nasıl gerçekleştirilmiştir; zorla ya da tehditle mi, baskı ya da şiddet kullanarak mı? Cumhuriyet Vakfının “ele geçirilmesi” diye nitelenerek ve bir algı operasyonu yapılarak yargı mercileri üzerinde psikolojik etki yapılmak istenen mesele şundan ibarettir:

Cumhuriyet Vakfı resmi senedine göre yönetim kurulu 12 kişidir ve iki yıllık bir süre görev yapmak üzere seçilir. Yönetim Kurulu üyelerinin görev süreleri dolunca, yeni yönetim kurulu üyelerini, süresi biten eski yönetim kurulu üyeleri seçiyor. Görev süresi dolmadan ölüm, istifa gibi nedenlerle yönetim kurulu üyeliğinde boşalma olursa, boşalan üyelik için yönetim kurulu seçim yapıyor. Vakfın 12 yönetim kurulu üyesinden biri olan Prof. Aydın Aybay Mart 2013'te vefat etmiştir. Nisan 2013'te boşalan bir üyelik için seçim yapılmıştır. Ardından altı ay sonra yönetim kurulu üyelerinin tümünün iki yıllık görev süresi dolduğu için Ekim 2013'te yeniden yönetim kurulu seçimleri yapılıyor. Tüm yönetim kurulu üyelikleri için yapılan Ekim 2013'teki bu seçimden 3-4 gün sonra isimsiz ve imzasız bir ihbar mektubu Vakıflar Genel Müdürlüğüne başvurulmuş. Başvuruda geriye dönük olarak Nisan 2013'te boş yönetim kurulu üyeliği için yapılan seçimin Vakfın resmi senedindeki hükümlere aykırı olduğu ve geçersiz

sayılması gerektiği ileri sürülür. Nisan ayındaki bir üyelik için yapılan seçim, Ekim ayında yapılan yeni yönetim kurulu üyelikleri seçimlerini de etkilediğinden o seçimlerin de geçersiz sayılması istenir. Vakıflar Genel Müdürlüğü İstanbul Bölge Müdürlüğü'nün konuyu araştırması için tayin ettiği bir araştırmacı, seçimlerin yinelenmesi gerektiği yönünde bir rapor hazırlar. Bu rapor Bölge Müdürlüğü tarafından Vakfımıza iletilerek gereğinin yapılması istenir. Cumhuriyet Vakfı Yönetim Kurulu konuyu görüşür, bu hukuki görüşe uyma zorunluluğu olmamasına karşın ileride herhangi bir tartışmaya neden olunmaması bakımından seçimlerin yenilenmesi şeklindeki Bölge Müdürlüğü yazısına uygun olarak, Nisan 2013'te seçme hakkına sahip olan 11 yönetim kurulu üyesini, seçimlerin tekrarlanması gündemiyle toplantıya çağırır. Toplantı günü olarak 18 Şubat 2014 belirlenir ve gündemle beraber 11 yönetim kurulu üyesine toplantı günü önceden tebliğ edilir. Toplantıdan bir gün önce 17 Şubat 2014 günü bir yönetim kurulu üyesi istifa ettiğini yazılı olarak iletmış ve yönetim kurulu üyeliğine aday olmadığını bildirmiştir. Toplantıdan saatler önce bir üye daha yazılı olarak istifasını iletmış ve o da yeni seçilecek yönetim kurulu üyeliğine aday olmadığını bildirmiştir. Bir üyeliğin ölüm, iki üyeliğin ise istifa nedeniyle boşalmasından sonra 12 kişilik yönetim kurulundan geriye kalan (9) üyeden (6)'sı toplantıya katılmış, (3)'ü ise katılmamıştır.

İşte bütün fırtına buradan kopmuş, hukuki uyuşmazlığın başlangıcı bu toplantı olmuştur. Şöyle ki ;

18 Şubat 2014 tarihinde yapılan toplantıya katılmayan üç yönetim kurulu üyesinden ikisi bu toplantıyı, toplantı tarihinden tam iki yıl sonra dava konusu yapmışlardır. İddiaları, 18/02/2014 günü yapılan toplantının, vakıf resmi senedindeki toplantı yeter sayısına uyulmadan yapıldığı, toplantı için yönetim kurulu üye tam sayısının yarısından bir fazlasının toplantıda hazır bulunması gerektiği, bunun ise (7) kişiye tekabül ettiği, oysa anılan toplantıya (6) kişinin katıldığı, bu nedenle toplantının ve toplantıda yapılan seçimin geçersiz olduğu, iptal edilmesi gerektiği şeklindedir.

Buna karşılık Vakfın savunduğu hukuki tez ve görüş ise;

Vakıf senedinde seçimlerin yapılacağı toplantı için herhangi bir toplantı yeter sayısı öngörülmediği, bu hususun vakıf resmi senedinde açıkça vurgulandığı, kaldı ki seçim dışındaki yönetim kurulu toplantıları için aranan toplantı yeter sayısının bir an için seçimli toplantılar için de aranması gerektiğinin varsayılması durumunda bile toplantı yetersayısının mevcut olduğu, çünkü toplantı yetersayısının üye tam sayısı üzerinden değil, mevcut üye sayısı üzerinden hesaplanmasının gerektiği, ölüm ya da istifa suretiyle üyeliği sona eren kişilerin toplantı yetersayısının hesabında dikkate alınmasının akla ve mantığa uymadığı gibi amaca uygun bir yorum tarzı da olmadığı, bunun tersine bir yorum şeklinin azınlıkta kalan birkaç üyeye vakfi kilitleme, durdurma, organsız bırakma olanağı tanınması anlamına geleceği, Vakıf resmi senedinde de toplantı yetersayısının üye tamsayısı üzerinden hesaplanması gerektiğine dair hiçbir ifade olmadığı, Medeni Kanunun, Dernekler ve Vakıflar ile ilgili hükümlerin yer aldığı tüzel kişilerle ilgili 78. maddesinde de toplantı yetersayısı belirlenirken, toplantıya katılma hakkı bulunan üye sayısının baz alınmasının öngörüldüğü, bu nedenlerle mevcut dokuz üyeden altısının katıldığı toplantıda, yetersayının yedi üye değil dokuz üyenin yarısından bir fazlası olan altı üye olduğu, şeklindedir.

Görüldüğü üzere, vakıf tüzel kişiliği ile 18/02/2014 tarihinde toplantıya da katılmamış olan iki eski yönetim kurulu üyesi arasındaki hukuki uyuşmazlık ve tartışma, tamamen hukuki bir yorum ve görüş farkına dayanmaktadır. Nitekim bu konudaki hukuki uyuşmazlık, iş bu soruşturmadan yaklaşık altı ay ve iddianameden ise 15 ay önce adı geçen kişilerce hukuk

mahkemesi önüne dava olarak götürülmüş, bir yandan da Vakıflar Genel Müdürlüğü nezdinde idari incelemeye tabi tutulmuştur.

“Ele geçirme”, “tasfiye” gibi terimler kullanılmak suretiyle maksatlı biçimde başkaca bir zemine çekilerek suç ve ceza alanına getirilen mesele budur. Ele geçirme değil, *seçim* vardır; tasfiye değil *seçilememe* vardır. Dolayısıyla birilerinin seçilemediği bir seçim sonrası tasfiye edildiğini söylemesi, siyaseten anlaşılabilir bir niteleme olsa da, hukuk alanında bu duruma “tasfiye” değil, “seçilememe” denilmektedir.

İlave edelim ki, eğer vakıf kurucusunun, yönetim kurulu üyelerinden bazılarının her aday olduğunda seçilmesi ya da ölünceye kadar yönetim kurulunun değişmez ve değiştirilemez üyesi kalması yönünde bir iradesi ve isteği olsaydı, bunu vakıf resmi senedinde açık olarak belirtmesi mümkündü. Nitekim vakıf resmi senedinin geçici 1. maddesinde ilk yönetim kurulu üyelerinden üç kişinin görev süresinin zamanla sınırlı olmadığı ve bu üç kişinin ölünceye kadar yönetim kurulu üyesi olarak kalacağı açık ve net bir şekilde yazılmıştır. Bu üç kişiden en sonuncusu olan İlhan Selçuk'un 2010 yılında vefatından sonra vakıfta değişmez ve değiştirilemez yönetim kurulu üyesi kalmamıştır. Görev süresini dolduran herhangi bir yönetim kurulu üyesinin yeniden yönetim kuruluna seçileceğinin bir garantisi yoktur. Akla uygun ve mantıklı olanı da budur.

Şunu söylemek gerekir ki özel hukuk alanını ilgilendiren ve asliye hukuk mahkemesinin görev alanında kalan bir hukuki uyuşmazlığın, ağır ceza mahkemesi önüne taşınması ve suçlama konusu yapılması, kötü niyetli bir etkileme, yönlendirme, baskı yapma girişimidir. Amaç, asliye hukuk mahkemesinde belirli bir yönde karar verilmesini sağlamaktır. Savcılık makamının bu hukuki uyuşmazlık konusunda hukuk davasının devam ettiğini, bu hukuk davası kapsamında konunun uzmanlarından bilirkişi raporları alındığını, aynı konuda Vakıflar Genel Müdürlüğü müfettişlerinin de ayrıntılı raporları olduğunu bilmesine karşın, sanki konu kendi görevi ve yetkisi kapsamındaymış gibi; toplantı yetersayısı hakkında yeni bir bilirkişi incelemesi yaptırması da manidardır. Üstelik, seçtiği bilirkişi adli bilirkişi listesinde yer almayan, gerekçesi belirtilmeden kanuna açıkça aykırı olarak liste dışından belirlenen biridir. Uzmanlığı, yetkinliği, ehliyeti, deneyimi ve birikimi konusunda hiçbir veri ya da bilgi yoktur. Esasen vakıf yönetim kurulunda boşalan bir üyeliğe iki adaydan hangisinin seçildiği, seçimin yapıldığı toplantının resmi senetteki yetersayıya uygun olup olmadığının savcılıkla, soruşturmayla, suçla, ceza hukuku ile herhangi bir ilgisi ve bağlantısının olamayacağı açıktır. Savcılığın da bunun farkında olduğu iddianamede bu konuya dair bölümün girişindeki şu açıklamasından bellidir:

“Cumhuriyet Vakfı ile ilgili bir kısım işlemler hukuki ihtilaf niteliğinde olup, konumuz dışında kalmakla birlikte, özellikle vakfın 2013 yılından sonra gazetenin milli güvenliğe karşı manipülatif yayınlar yapacak şekilde değişikliğe uğraması nedeniyle Vakıf Yönetim Kurulu Üyelerinin cezai sorumluluğunu açıklamak bakımından konunun ceza hukuku yönünden de irdelenmesi gerekmiştir.” (iddianame sh. 102)

Özetle söylersek, savcılık hiç üstüne vazife olmayan bir özel hukuki uyuşmazlığın içine karışmış, karıştırılmış; ceza soruşturması sopası ile hukuki tezlerden birinin taraflarını ötekine karşı haksız yere korumuş, kollamıştır. İçinde bulunduğumuz siyasi ve hukuki konjonktürde ve yargı ikliminde, FETÖ’cülük suçlamasına maruz kalmaktan endişe eden, çekinen savcı ve hakimlerin varlığı dikkate alındığında, şüphelileri hakkında FETÖ’ye yardımdan dava açılan ve suçlamalar arasında gazetenin sahibi olan vakfın ele geçirilmesi de bulunan terör davasından haberdar olan bir asliye hukuk hakiminin gereken mesajı alacağı kuşkusuzdur.

Zannederim, bugün yargı görevlilerinin de yaşadığı, “*acaba beni de meslekten ihraç ederler, FETÖ’cülükle suçlarlar mı*” şeklindeki endişe ve tedirginliğin farkında olan herkes şu gerçeği teslim edecektir:

FETÖ soruşturması yapan başsavcılığın yeterli sayı olmadan toplantı yapılması suretiyle vakfın ele geçirildiği, bunun da FETÖ’ye yardımla bağlantılı bir suç teşkil ettiği iddiası karşısında, bir asliye hukuk hakiminin kolay kolay “*toplantı yetersayısı mevcuttur ve vakfın ele geçirilmesi söz konusu değildir, usulüne göre toplantı ve seçim yapılmıştır*” demesi mümkün değildir. Hakim, böyle bir karar verirse, her an kendisinin de yargı faaliyeti görüntüsü altında FETÖ’ye yardım etmekle suçlanabileceğinden korkabilir.

Bu noktada, 18/02/2014 tarihinde yapılan toplantıya katılan ve katılmayan üyelerin isimlerini burada bir kez daha tek tek anmakta yarar var. Toplantıya katılan 6 yönetim kurulu üyesinin isimleri şöyledir :

1- Orhan Erinç

(Cumhuriyet gazetesinde gazeteci olarak ilk çalışmaya başladığı yıl 1963’tür. Yani tam 54 yıllık bir Cumhuriyet Gazetesi mensubu)

2- Hikmet Çetinkaya

(Cumhuriyet gazetesinde gazeteci olarak ilk çalışmaya başladığı yıl 1966’dır. Tam 51 yıldır kesintisiz olarak bu gazetededir.)

3- Cüneyt Arcayürek

(Adı gazetecilikle ve daha sonra Cumhuriyet Gazetesi ile özdeşleşmiş, gazeteciliğin efsane isimleri arasında olup 2015 yılında vefat etmiştir.)

4- İbrahim Yıldız

(1981 yılından beri gazetede çalışan ve 2000 yılından 2014’e kadar Cumhuriyet gazetesini genel yayın yönetmenliğini sürdüren bir gazetecidir.)

5- Mustafa Ali Balbay

(1986’dan 2016’ya kadar 30 yıl Cumhuriyet gazetesinde bulunan ve çeşitli yöneticilik kademelerinde görev yapmış bir gazetecidir. Halen CHP İzmir milletvekilidir.)

6- Akın Atalay

(1992 yılından beri kesintisiz olarak 25 yıldır Cumhuriyet gazetesinde hukukçu ve yöneticilik görevlerinde bulunmuştur.)

İşte bu 6 kişi Cumhuriyet Vakfı’nı ele geçirmiş oluyorlar. En yenisi 25 yıldır kesintisiz olarak gazetede olan, her birinin ismi söylendiğinde akla Cumhuriyet Gazetesi gelen bu kişiler, Cumhuriyet Gazetesini nasıl ve kimlerden ele geçirmiş dersiniz? Sorunun cevabı için toplantıdan hemen önce istifa eden iki yönetim kurulu üyesinin ve toplantıya katılmayan üç yönetim kurulu üyesinin isimlerini saymak gerekiyor.

İstifa eden üyeler:

1- İnan Kırac

(Koç Holding YK Üyesi, Cumhuriyet Gazetesiyle kurumsal, görevsel ilgisi ve ilişkisi 2009 yılında Cumhuriyet Vakfı’na gazete dışından seçilen YK. üyesi olması ile başlamıştır.)

2- Nevzat Tüfekçioğlu

(Koç Vakfı ve Suna İnan Kıraç Vakfı denetim kurulu üyesi olup, Cumhuriyet Gazetesiyle ilgisi ve ilişkisi İnan Kıraç'ın önerisi ile 2 yıl Cumhuriyet Vakfı YK üyeliği yapması ile sınırlı olmuştur.)

Toplantıya katılmayan 3 üye:

1- Alev Coşkun

(Cumhuriyet gazetesinde 1992 yılında göreve başlamış, çeşitli kademelerde yöneticilik, yönetim kurulu üyeliği görevlerini 2013 yılı sonuna kadar sürdürmüştür.)

2- Şevket Tokuş

(Eşi merhum Lale Tokuş'un 2006'daki vefatının ardından onun yerine, gazetenin kurucusu Yunus Nadi'nin torununun damadı olması hasebiyle aileyi temsilen YK üyesi seçilmiştir.)

3- Şükran Soner

(1966 yılından beri kesintisiz olarak 51 yıl Cumhuriyet Gazetesi mensubudur.)

Bu tablonun gösterdiği gerçektir şudur :

Boşalan bir üyelik için kimin seçileceği konusunda 11 yönetim kurulu üyesi arasında tercih farklılığı olmuş ve üyelere altısının tercih ettiği aday Önder Çelik iken, beşinin tercih ettiği aday Mustafa Pamukoğlu olmuştur.

Seçilecek kişi üzerinde oybirliğine ya da bir uzlaşmaya ulaşılamayınca, çoğunluğun yani altı kişinin tercih ettiği adayın seçileceği açık olduğundan, azınlıkta kalan beş üyeden ikisi protesto mahiyetinde toplantı ve seçimden bir gün önce istifa etmiş, üçü ise toplantıya katılmamayı yeğlemişlerdir.

İşte çoğunluğun tercihi doğrultusunda yapılan seçimi ve kendi önerdikleri adayı seçtiremeyen azınlıkta kalanlardan iki eski üye Alev Coşkun ve Şevket Tokuş, aradan iki yıl geçtikten sonra olayı hukuki uyuşmazlık haline getirip yargı önüne taşımış ve kendi katılmama durumlarını kötüye kullanarak toplantı yetersayısının olmadığını ileri sürmüşlerdir. Olayın özü budur.

Peki altı kişinin boşalan yönetim kurulu üyeliği için tercih ettiği ve seçtiği aday Önder Çelik kimdir? Neden onun seçimi ile vakıf yönetimi ele geçirilmiş oluyor? Bu kişi Cumhuriyet Gazetesi camiasına yabancı, gazeteyle ilgisi, ilişkisi olmayan, düşünceleri ve kimyası gazetenin kökleşmiş felsefesi ve yayın çizgisiyle uyuşmayan birisi midir?

Azınlıkta kalan beş üyenin tercih ettiği isim olan Mustafa Pamukoğlu'nun değil de çoğunluktaki altı kişinin önerdiği Önder Çelik'in seçilmiş olması, savcılığın iddia ettiği gibi vakfın ve gazetenin yönetiminin adeta FETÖ/PDY'nin eline geçmesine mi vesile olmuştur? Gerçekten böyle midir? Bu saçmalığa, bu absürd iddiaya bu gazeteyi ve bu gazetenin bünyesini, hafızasını bilen kimseyi inandıramazsınız. Neden mi? Çünkü 2000'li yılların başında gazeteye dışarıdan katılan ve o tarihe kadar gazeteden hemen hiç kimsenin ismini bile bilmediği öteki aday Mustafa Pamukoğlu'ndan bariz bir şekilde farklı olarak, Önder Çelik'in gazetede ki geçmişi, hizmeti, kariyeri ve konumu şöyledir:

Kendisi Cumhuriyet gazetesinde 1984 yılında idare amiri olarak çalışmaya başlamış, sonra işletme müdürü daha sonra da matbaalar ve üretim müdürü olarak devam etmiştir. O tarihten bugüne kadar kesintisiz ve sürekli olmak üzere bu gazeteye yönetici olarak hizmet vermektedir. Henüz Cumhuriyet Vakfı diye bir tüzel kişilik yokken bu gazeteyi yayımlamak için 1992 yılında, yani 25 yıl önce, Yenigün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık AŞ adında bir şirket kurulmuş ve Ekim 1992'den itibaren gazeteyi bu şirket yayımlamaya başlamıştır. Gazeteyi yayınlamak üzere kurulan bu şirketi, gazeteyi belli bir çizgide yayımlamak amacıyla adları Cumhuriyet gazetesi ile özdeşleşmiş 11 (onbir) kişi eşit oranda kurucu hissedarlar olarak kurmuşlardır. İlhan Selçuk' tan Uğur Mumcu'ya, Cüneyt Arcayürek'ten Ali Sirmen'e, Hikmet Çetinkaya'ya kadar Cumhuriyet gazetesiyle isimleri özdeşleşen bu onbir kurucudan birisi de Önder Çelik'tir. Yani gerçek odur ki, daha ortada vakıf yokken Önder Çelik bu gazeteyi yayımlayan şirketin 11 kurucusu ve eşit hissedarı arasındadır. Ömrünün yarısından fazlasını bu gazeteye hizmete adanmış kadim bir Cumhuriyet gazetesi mensubunu Vakıf yönetim kurulu üyeliğine seçmek, onu seçenler açısından bir suçlama nedeni değil, olsa olsa doğru bir tercih ve iş olarak sayılmak gerekir. Bu konuda son söyleyeceklerim şunlardır :

Anayasanın 38. maddesinin ilk cümlesi ile TCK'nun ikinci maddesinin emredici hükmü ceza hukukunun evrensel bir ilkesini vurguluyor. Nedir o? **“Kanunun açıkça suç saymadığı bir fiil için kimseye ceza verilemez.”** Savcılığın işlediğimizi iddia ettiği fiil nedir peki? Toplantı yetersayısı olmadan vakıf yönetim kurulunu toplamak ve geçersiz kararlar almak. Savcılık bu fiilin karşılığının hangi suç olduğunu düşünüyor dersiniz? Çok açık yazmıyor, daha doğrusu yazmıyor ama diyor ki bu fiil FETÖ'ye yardım suçunun kapsamına girer. Yani biz, 33 yıllık bir cumhuriyet gazetesi çalışanını, hayatı devrimci mücadele içinde, Cumhuriyet gazetesi içinde, Cumhuriyet'in temel değerlerini, aydınlanmayı, laikliği, özgürlükleri, çağdaşlığı benimseyerek ve uygulayarak geçirmiş bir solcuyu seçerek FETÖ'ye yardım etmiş oluyoruz. Bunu iddia eden de kendisi FETÖ üyeliğinden sanık bir savcı. Ne diyelim, absürtlük ancak bu kadar olur. Bu komediye dair daha fazla söz söylemeyi gereksiz bularak, Cumhuriyet Vakfı'nın seçimle “ele geçirildiği” efsanesine noktayı koyuyorum.

Geldik ikinci suçlamaya...

Yayın politikasını değiştirmişiz...

Acaba kimilerinin husumet nedeniyle, kimilerinin ise ifade özgürlüğü çerçevesinde eleştiri yapmak suretiyle söyledikleri doğru mudur? Cumhuriyet gazetesinin yayın politikası değişmiş midir? Aksi yöndeki değerlendirme ve eleştirileri saygıyla ve anlayışla karşılamakla beraber kuvvetle belirtmek isterim ki yayın politikası değişmemiştir. Esasen, bu tartışmanın yeri, zemini mahkemeler olamaz. Bu nedenle bu konunun kendi doğal mecrasından çıkarılıp, tutuklamaya kadar vardırılan bir ceza davasının içine taşınmasını protesto ediyorum.

İnanıyorum ki Cumhuriyet gazetesinin yayın çizgisine, politikasına dair iyi niyetle ve ifade özgürlüğü, eleştiri hakkı kapsamında söz söyleyenlerin, eleştiride bulunanların çoğunluğu da kendi eleştirilerinin bağlamından koparılarak tutuklamalara ve suça kanıt olarak gösterilmesinden rahatsızlık duyacaklardır. Elbette biliyorum, farkındayım ve kabul ediyorum ki, her gün belli bir perspektiften kamuoyunu bilgilendiren, haber veren, eleştiri yapan, fikir yazıları yayınlayan bir gazete her kesimden gelecek en ağır eleştirilere tahammül etmek zorundadır. Cumhuriyet gazetesi de eleştirilere tahammüllü olmuş, bugüne kadar bir ya da iki istisna dışında kendisine yönelen ve bazıları eleştiri bir yana küfür ve hakareti, iftirayı çok çok aşan söylem ve haksızlıklar karşısında bile kimseyi dava etmemiştir.

Cumhuriyet gazetesinin yayın politikası 2013 yılından sonra radikal bir şekilde değişmiş. İddianame böyle diyor. Çünkü 2013 yılında vakıf yönetim kurulunda ölüm nedeni ile boşalan bir üyelik için 12'nci yönetim kurulu üyesi olarak Mustafa Pamukoğlu isimli aday değil, Önder Çelik isimli aday seçilmiş de ondan. Önder Çelik'in kim olduğunu az önce anlattım. O halde neden böyle kof bir yalana başvuruluyor? Birileri savcılık, soruşturma ve ceza mahkemelerinin otoritesi üzerinden Cumhuriyet gazetesi yayın politikasını belirleme ve buradan sonuç alma peşinde koşuyor. Cumhuriyet gazetesinin yayın politikasının ne olduğunu ne olmadığını öğrenmek isteyenler, çeşitli medya platformlarından ahkam kesenlere, kıymeti kendinden menkul bazı Cumhuriyet hasımlarına, bilirkişi denilen bilmez kişilerin kafalarına göre uydurmalarına değil, Cumhuriyet Vakfı Resmi Senedinin Başlangıç Bölümüne bakabilirler. Cumhuriyet Gazetesi Web sitesinin ana sayfasında da bulunan bu temel politikayı kısaca anımsatmak istiyorum:

“Cumhuriyet ne hükümet, ne parti gazetesidir. Cumhuriyet yalnız Cumhuriyetin, bilimsel ve yaygın anlatımıyla demokrasinin savunucusudur. Cumhuriyet ve demokrasi fikir ve esaslarını yıkmaya çalışan her kuvvete karşı mücadele edecektir. Ülkemizde her anlamıyla gerçek bir demokrasi kurulması için bütün varlığı ile çalışacaktır. Cumhuriyet Atatürk devrim ve ilkelerinin açtığı ‘aydınlanma’ yolunda, aklın bağınazlıktan, bilimin dinden bağımsızlaşması, laiklik ilkesinin toplumca benimsenmesi için çaba gösterecektir. İnsan Hakları ve Temel Özgürlükler Bildirgesi’ni demokrasinin evrensel anayasası olarak benimseyen Cumhuriyet, amaçlarına ancak Atatürk’ün kurduğu Türkiye Cumhuriyeti’nin bağımsızlığı ve bütünlüğü kapsamında ulaşılabileceğini temel ilke sayar.”

Cumhuriyet gazetesi halen bu ilkeler çerçevesinde yayını sürdürüyor. Yayın politikasının değiştiği iddiası doğru değildir.

İddianameye bakıldığında, ısrarla Cumhuriyet gazetesinin yayın politikasının son 3 yılda değiştiği, değiştirildiği söyleniyor. İddianamede, gazetede yayınlanan haber ve yazıların suç olması üzerinde değil yayın politikasının değiştiğinin kanıtlanması üzerinde duruluyor. Yayın politikasının değiştiği yönünde bazılarının yazdığı eleştiri ve değerlendirmelere yer veriliyor. Tanık ifadesi alınıyor. Normal olarak gazetelerin yayın çizgileri ve politikasının değişip değişmediğiyle, nasıl olması gerektiğiyle, haber ve yazıların hangi çerçevede olacağı, yayın ilkesiyle uyuyup uyuşmadığıyla savcıların, mahkemelerin, yargının ilgilenmesi abestir. Bunun yapıldığı rejimler faşist rejimlerdir. Demokratik toplumlarda gazetelerin yayın politikasını değerlendirmek, ölçmek, saptamak ve suçlama konusu yapmak savcıların haddi de hakkı da değildir. Savcılar, o gazetelerin yayın politikası, ilkeleri ile değil, gazete içeriğinin, haber ve yazıların suç olup olmadığıyla sınırlı bir araştırma ve soruşturma yapabilir. Eğer kanunda açıkça suç olarak tanımlanmış bir içerik olduğu düşünülürse, o içerikten kanunun sorumlu tuttuğu kimselerle sınırlı olarak soruşturma yaparlar. Bunun dışına taşılamaz.

Çoğunluğu, Cumhuriyet gazetesi ile siyaseten ya da kişisel husumet ilişkisi olan kişilerin gazeteye yönelik haksız, yersiz ve gerçek dışı iddia ve eleştirileri cezai bir soruşturmaya dayanak yapılamaz. Bu kişilerin, gazetenin yayın politikasının değiştiği iddiasına dayanılarak “gazetenin yayın politikasının değiştirilmesi suçu” icat edilemez. Bu icat nedeniyle, dünyada nadir olabilecek bir haksızlıkla gazetenin tüm yöneticileri gözaltına alınıp, tutuklanamaz, cezalandırılmaz.

Cumhuriyet gazetesine yönelen bu haksız operasyon hem basın tarihine, hem yargı tarihine geçmiştir: İlkine gazetecilik adına onurlu bir duruş ve tavır alış olarak ikincisine bir utanç soruşturması olarak. İddianamenin dayanağı olan bilirkişi raporunda,

gazetenin, “devletçi, geleneksel, laik ve ulusalcı çizgisini ansızın değiştirip devleti hedef aldığı” söylenmiş. Tutuklama kararlarında, bilirkişi raporundaki bu tespite de gerekçe olarak yer verilmişti. Cumhuriyet’in yayın çizgisini belirlemek, kendisini “İletişim ve Bilişim uzmanı” olarak tanıtan, ehliyeti ve uzmanlığı belirsiz birisinin değerlendirmesine bırakılacak kadar önemsiz bir iş değildir. Cumhuriyetin yayın çizgisinde “laiklik ilkesi ve ulusal bütünlük” her zaman ana çizgiler olmuştur. Bunun dışında “devletçilik”, “gelenekçilik” gibi yakıştırmalar yalnızca yakıştıranı bağlar. Cumhuriyet gazetesine Atatürkçü yayın çizgisinden ayrıldı diyerek bir tür Atatürkçü çizginin tanımı ve kapsamını belirleme yetkisine sahipmiş gibi davrananlara ve bu bağlamda savcılığa şunu anımsatmak isteriz. Sizlerden önce aynı şeyi yapmaya kalkışanlar geçmişte de oldu. O dönem bu gazetenin başyazarı olan Nadir Nadi, bu hadsizliğe karşı “Ben Atatürkçü değilim” diyerek, Atatürkçülük adına ahkam kesenlere haddini bildirmişti.

Buradan, yargının araçsallaştırılarak yayın politikasına müdahale edilmek istenmesine karşı şunu söylemek isterim. **Yayın politikası yalnızca okurları ilgilendirir, onlara hesap verilir, onun yeri ve zemini mahkemeler değildir. Hiçbir makam ve merci, cezai bir soruşturma görüntüsünün arkasından gazetenin yayın politikasına müdahale edemez. Buna izin verilemez; verilmeyecektir.**

Cumhuriyet gazetesinin bağımsızlığını korumanın, ilkelerini ve değerlerini savunmanın, yayın politikasını sürdürmenin, gazeteyi herhangi bir siyasi, ekonomik güç odağına teslim etmemenin, habercilik ve gazetecilik ilkelerinden ödün vermeden dik durmanın bir bedeli varsa -ki öyle olduğu apaçık ortada- bunu ödedik; ödüyoruz.

Yayın politikasının değiştirildiği iddiasında bulunmak ve bunu kanunun suç saydığını söylemek hukuki bir anlayış olmadığı gibi kanuna da uygun değildir. Gazetelerin liberal ya da muhafazakar, milliyetçi ya da devrimci, sağcı ya da solcu bir siyasi çizgiden hangisini seçeceği, hangi yayın politikasını izleyeceği, bu politikayı daha sonra değiştirip değiştirmeyeceği suçla, ceza hukuku ile ilgili bir konu değildir. Dolayısıyla, Cumhuriyet gazetesinin yayın politikasının ne olduğundan, değişip değişmediğinden, okurlarıyla olan dinamik ve etkileşimli ilişkisinden hareketle bir soruşturma ve suçlama üretilmesi şaibelidir. Bu tabloya bakan herkes, hukuk kuralları ve yasalar çerçevesinde bir operasyon ve yargılamanın yalnızca bir aldatmaca ve görüntü olduğunu görmektedir. Esas hedef ve amaç yayınlarından rahatsız olunan bir gazetenin topluca cezalandırılması, susturulması ve bu yolla diğer gazetecilere de çarpıcı bir mesaj verilmesidir.

Sıra geldi üçüncü suçlamaya...

Cumhuriyet gazetesinde silahlı terör örgütleri FETÖ/PDY, PKK/KCK ve DHKP/C'nin amacına hizmet eden haber ve yazıların yayımlandığı iddia ediliyor. İddianamede bu hususta bazı haberlere, manşetlere, köşe yazılarına atıfla bunların terör örgütlerine yardım suçuna vücut verdiği söyleniyor. Bu haber veya yazılar nedeniyle, sadece Basın Kanunu ve TCK'da sorumlu olduğu belirtilen yazı sahipleri ve yayın sorumlularının değil, onlarla birlikte gazeteyi yayımlayan şirketin tüm yönetim kurulu üyelerinin, şirkette 2. derece imza yetkisi verilenlerin ve hatta gazetenin isim hakkını yayıncı şirkete kiraya veren vakfın yönetim kurulu üyelerinin dahi cezai sorumluluğu olduğu belirtiliyor. Neden? Çünkü “suç”un işlendiği aracı (yani gazeteyi) bu “suç”u işleyenlere temin etmiş olmakla ceza sorumluluğu oluyormuş. Bilebildiğim kadarıyla bu bir ilk. Ortaçağda Engizisyon döneminde bile akla gelmeyen bu sorumluluk zinciri nedeniyle gelecekte yalnızca gazete patronları, yönetim kurulu üyeleri

değil, onların, araç temin etmesini engellemeyen aile fertlerinin de cezai sorumluluğuna giden bir fanteziye ulaşmak hiç zor değildir.

Cumhuriyet gazetesinin kurumsal geleneklerine, değerlerine, bu gazetenin yerleşik kültürü olan editoryal bağımsızlık ilkesine olan saygı ve sevgim nedeniyle suçlama konusu yapılan haber veya yazılar hakkında bir beyanda bulunmayı kendim için de hadsizlik, yetkisizlik sayıyorum.

Hizmet nedeniyle güveni kötüye kullanma iddiası:

TCK'nun 155. maddesinin ikinci fıkrasında tanımlanan suçu dört kez işlediğim iddia ediliyor. En önce belirtmeliyim ki, terör örgütüne yardım etme suçu nedeniyle ceza verilmesi isteniliyordu. Kamuoyunda daha farklı bir algı yaratma için soruşturma ve iddianameyi sulandırarak ortaya bir de böyle bir suçlama sürdüler. Oysa bu suçla ilgili davalar bırakınız terör suçlarına bakmakla görevlendirilmiş Ağır Ceza Mahkemelerinin, normal Ağır Ceza Mahkemelerinin bile görevine girmiyordu. Asliye Ceza Mahkemelerinin bakacağı bir suç iddiasını, bizleri kamuoyu nezdinde itibarsızlaştırmak amacıyla bu soruşturmaya ve davaya dahil ettiler.

İddianamede ikisi Cumhuriyet Vakfı tüzel kişiliğinin, ikisi de Cumhuriyet gazetesini yayımlayan Yenigün Haber Ajansı AŞ'nin yönetim kurulu bağlamında yapılan ya da yapılmayan dört işlemden dolayı hizmet nedeniyle güveni kötüye kullanma suçlaması yöneltiliyor. FETÖ-PKK-DHKP/C terör örgütlerinin amacına hizmet eden haber ve yazılar yayınlamak suretiyle terör örgütlerine yardımla suçlama ve yargılama sırasında, şirketin yönetim kurulu olarak genel kurul toplantıyı ihmal etmişsiniz ya da taşınmazını 100.- TL yerine 90.- TL'ye satarak 10.- TL zarar ettirmişsiniz kabilinden tutarsız ve ilgisiz bazı iddiaların terör suçu yargılamasına dahil edilmesi, bu davanın ne kadar dengesiz ve ciddiyetsiz bir soruşturma evresi geçirdiğinin göstergesidir.

Suçlamaya neden olan fiillerden birincisi, Yenigün Haber Ajansı AŞ yönetim kurulu üyelerinin, şirket genel kurulunu toplantıya çağırma yükümlülüğünü yerine getirmemiş olmasıdır. TTK'nın 376. maddesinde; şirketin son yıllık bilançosundan, sermaye ile kanuni yedek akçeler toplamının yarısının ya da 2/3'ünün zarar sebebiyle karşılıksız kaldığının anlaşılması halinde, yönetim kurulunun genel kurulu toplantıya çağırması gerektiği yazılıdır. Ayrıca şirketin borca batık durumda bulunduğu şüphesini uyandıran işaretler varsa da bir ara bilanço çıkarıp duruma göre bazı işlemler yapılması gerektiğini yazıyor. Burada daha teknik ayrıntıya girmeyeyim. Şu kadarını söyleyeyim: **Cumhuriyet gazetesini yayımlayan Yenigün Haber Ajansı AŞ borca batık bir şirket değildir.** Hakim ve imtiyazlı ortağı olan Cumhuriyet Vakfına olan makul seviyedeki borcu dışında ne devlete, ne kamuya, ne de üçüncü şahıslara borcu da yoktur. Nitekim, VGM müfettişinin raporundaki haksız ve maksatlı tespiti tekzip edersesine ve de yaratılan onca baskıya karşın halen daha ticari faaliyetini sürdürüyor olması borca batık olmadığının en açık göstergesi ve kanıtıdır.

Şirketin 2013 yılından itibaren sürekli zarar ettiği ve zararın büyüdüğü, gerekli ticari önlemlerin alınmadığı müfettişlik raporundan iddianameye aktarılan bir başka gerçek dışı iddiadır. Bunun TCK'nın 155/2. maddesindeki suçla uzaktan bile ilgisi, ilintisi olmamasına karşın biz yine de söyleyelim. Bu şirketin kuruluş yılı 1992'dir. O günden bu yana geçen 25 yıllık bilançoları ve Maliye'ye verdiği Kurumlar vergisi beyannameleri yanımda bulunuyor. Size hepsini vereceğim. Dosyaya girsinler. Gizleyecek, saklayacak, korkacak eksikimiz, açığımız yok. Bu beyannameleri incelediğinizde şunu görüyorsunuz. Cumhuriyet gazetesini

yayımlayan şirket kurulduğu 1992'den sonraki ilk altı yılda yani 1998'e kadar 2.000 ila 30.000 TL arasında çok çok cüzi miktarda kar elde ederek ticari açıdan hep başabaş gitmiş. 1999'dan bugüne kadar geçen 18 yılda ise dört yıl hariç geri kalan 14 yılda hep zarar etmiş. Daha 1999 yılında ortaya çıkan zararlar şirket, TTK'nın 376. maddesinde belirtilen sermayesinin yarısından fazlasını bile değil tamamını yitirmiş duruma gelmişti. Aynı durum sonraki yıllarda da devam etti. Ben size yıllar itibari ile kar-zarar miktarlarını söyleyeyim, siz kolayca anlayacaksınız. 1999'da 272.000.-TL., 2000'de 794.000.-TL, 2001'de 29.000.-TL, 2002'de 3.494.000.-TL, 2003'te de 9.086.000.-TL, 2004'te 2.639.000 TL zarar edilmiş. 2005'te 102.000 TL kar edilip, 2006'da tekrar 243.000.-TL zarar edilmiş.

Şimdi burada bir durup ara toplam vereyim. 2006 yılı sonu itibariyle birikmiş zarar toplamı 16 milyon TL'yi geçmiş!.. Şirket 2007 ve 2008 yıllarında, sırasıyla 1.368.000.-TL ve 1.260.000.-TL kar elde etmiştir. Bu iki yılda gazetenin günlük ortalama satışı 70-80.000 aralığında olmuştur. Öncesindeki yıllarda bu satış (tiraj) rakamı günlük ortalama 40-60.000 arasında değişiyordu. 2008 yılının sonu ve 2009 yılının başlarında, Cumhuriyet gazetesinin imtiyaz sahibi İlhan Selçuk'tan sonra Ankara temsilcisini de Ergenekon soruşturmasının içine katarak gazetenin kimliği ve saygınlığına yönelik bir itibarsızlaştırma operasyonuna girişildi. Bunun sonucunda gazete 2009 yılından itibaren tekrar 50.000'lerdeki bir günlük satış trendine inmiş oldu. 2009'da 477.000.-TL zarar eden gazete, 2010'da 80.000.-TL kar elde etti.

Bundan sonra gerek ülkemizdeki gerek dünyadaki gazetecilik sektörünün yaşadığı mali kriz elbette Cumhuriyet'i de etkilemiştir. Sektörü az çok takip edenler nice gazetelerin, nice işletmelerin ya iflas ettiğini ya da kapandığını zaten biliyor. Merak edenler internet üzerinden küçük bir arama ile çokça bilgiye erişebilir. Kaldığımız yerden rakamları aktarmaya devam ediyorum. Kamuoyu da öğrensin, bilsin. Bizce sakıncası yok. 2011'de 895.000.-TL, 2012'de 1.080.000.-TL, 2013'te 919.000.-TL, 2014'te 2.336.000.-TL, 2015'te 1.727.000.-TL zarar edilmiş. Gelgelelim, zararın sürekli büyümesine karşın bir türlü önlem alınmadığı, zararı büyüttüğü, gazeteyi borca batık hale getirdiği, tirajı düşürdüğü, basiretli şekilde yönetemediği iddia edilen yönetim 2016 faaliyet döneminde ise 326.000.-TL kar elde etmiş. Aksi yöndeki kara propagandalara, gazeteyle ilgili kişisel hesapları, kin duyguları, düşmanlıkları nedeniyle bilip bilmeden dezenformasyon yayanlara, müfettişlik ve savcılık iddialarına adeta kuvvetli bir tokat misali, şirketin 25 yıllık geçmişinde anlamlı bir şekilde kar elde ettiği 3 yıldan biri son yıl, yani 2016 yılı olmuş. Üstelik bu karlılık, 15 Temmuz darbe girişiminin yarattığı ekonomik sıkıntılar, döviz kurlarındaki artışlar ve Cumhuriyet gazetesine reklam verenler üzerinde uygulanan siyasi kaynaklı ekonomik ambargoya rağmen olabilmektedir.

Gazetecilik sektörünü bilenler için söylüyorum. Cumhuriyetin 25 yıllık faaliyet döneminde biriken toplam zararı, siyasi iktidarın desteği ve sağladığı ticari olanaklarla yayınlamakta olan ismini herkesin bildiği havuz medyasındaki çoğu gazetenin bir yıllık zararına ancak karşılık gelir. Siyasi iktidarın ve sonradan güya Cumhuriyet sevdalısı rolünü oynayan bazı muhterislerin tüm karalama ve yıkma çabalarına karşı Cumhuriyet gazetesi ve onu yayımlayan şirket ayakta kalmayı başarmıştır. Bütün yöneticileri dokuz aydır tutuklu olduğu halde hala batırılmamıştır.

Okurları ve dostları terk etmediği sürece de Cumhuriyet'in dimdik ayakta kalacağına, halka gerçekleri aktarmaya devam edeceğine inanıyorum. TTK'nın 376. maddesindeki toplantıya çağrı yükümlülüğünden, TCK'nın 155. maddesindeki suçu çıkarmaya çalışan VGM'deki bir müfettiş aklının yaratmaya çalıştığı ve savcılığın sorgusuz sualsiz iddianameye koyduğu bu suçlamanın temelsiz, dayanaksız, haksız olduğu gün gibi ortadadır. Reddedirim.

Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün teftiş raporu uyarınca, 4 Haziran 2015 tarihli vakıf yönetim kurulu kararına rağmen vakıftan borca batık şirkete karşılıksız olarak borç verilmesi işlemi ve vakıf kaynaklarının bedelsiz olarak kullanılması nedeniyle de TCK'nın 155. maddesini ihlalle suçlanıyoruz. Önce vakıftan kime aktarılmış bu kaynaklar ona bakalım. Cumhuriyet gazetesini yayımlayan ve vakfın tek imtiyazlı ortak statüsüne sahip olduğu Yenigün Haber AŞ'ye, yani Cumhuriyet gazetesine. Peki hangi tarihte ne kadar fon aktarılmış? 2012'de 1 milyon TL, 2013'te 1.3 milyon TL, 2014'te 1 milyon 275 bin TL, 2015'te 90 bin TL ve 2016'da 2.5 milyon TL. Toplam 6,2 milyon TL. Bunun 3.6 milyonu müfettişin dediği Haziran 2015'ten önce, 2.6 milyonu ise sonraki tarihte fon olarak gazeteye aktarılmış. 2016 yılında Vakıftan gazeteye aktarılan 2.5 milyon TL'nin tamamı gazetenin birikmiş ve vadesi geçtiği halde ödenmemiş kağıt ve baskı işleri borçlarının tasfiyesinde kullanılmış. Böylece gazetenin vadesi geçmiş hiçbir borcu kalmamış, ek faiz yükünden kurtulmuştur. Peki Cumhuriyet Vakfı yönetimi, ekonomik yönden sıkıntı yaşayan Cumhuriyet gazetesine vakıf kaynaklarını kullanarak yanlış yapmış, basiretli bir yönetici gibi davranmamış, vakfın amacı dışında tasarrufta mı bulunmuşlardır? TCK'nın 155. maddesinde yazdığı gibi belirli bir şekilde kullanılmak üzere kendilerine teslim edilen kaynakları, teslim amacı dışında mı kullanmışlardır?

Bu sorunun net cevabı Vakıf Resmi Senedinin Başlangıç bölümü ile "Vakfın Amacı" başlıklı 3. maddesi ve "Yönetim Kurulunun Görev ve Yetkileri" başlıklı 12. maddesinin (1) bendi birlikte değerlendirilerek bulunabilir. Gerçekten de Vakfın Cumhuriyet gazetesini yaşatmak ve desteklemekle yükümlü olduğu görülmektedir. Resmi senedin 12. maddesinin (1) bendinde şunlar yazılıdır:

"Gerekli görüldüğünde, vakfın malvarlığına giren taşınır ve taşınmaz malları, vakfın amacına uygun etkinlikleri gerçekleştirmek için gerekli yasal şartlara uymak koşuluyla satış ve sair suretlerle nakde tahvil etmek veya başka mallarla değiştirmek."

Bu emredici ve kurucu irade doğrultusunda vakıf taşınmazının nakde çevrilerek, vakfın yegane amacı doğrultusunda Cumhuriyet gazetesine fon olarak aktarılmasından doğal ve amaca uygun bir faaliyet olamaz.

VGM Müfettişleri inceleme sırasında bu konuyu gündeme getirip vakıf yönetimine sorunca, şöyle cevaplamıştık:

"Cumhuriyet Vakfı'nın iş ve işlemleri, faaliyetleri değerlendirilirken; Vakfın kuruluş amacı, vakıf gazete ve gazeteyi yayımlayan şirket arasındaki birbirini bütünleyen, ayrılmaz nitelikteki işlev, amaç ve yapısal birliktelik göz önünde tutulmalıdır. Cumhuriyet Vakfı Resmi Senedinin 'Başlangıç' bölümünde, 'Cumhuriyet Gazetesi, amacının toplum yaşamına katıldığı 7 Mayıs 1924'te yayınladığı ilk sayısında kurucusu Yunus Nadi'nin kalemi ile belirlenmiştir. (...) Kimliği, ilkeleri ve amaçları bu uzun süre içinde belirlenip toplumda kök salan Cumhuriyet'i aynı yörüngede yaşatmak (...) bir ödev niteliğine dönüşmüştür. Cumhuriyet Vakfı, bu amacı yerine getirmek için kurulmuştur."

"Vakfın amacı" başlıklı üçüncü maddesinde 'Vakfın amacı; yayını sürdürülen Cumhuriyet gazetesini (...) desteklemek' şeklinde yine açık ve net olarak belirlenmiştir. Bu durumda, Cumhuriyet Vakfı'nın kuruluş amacı, faaliyetlerinin, iş ve işlemlerinin çerçevesi, kapsam ve mahiyeti hiçbir tereddüde yer vermeyecek kadar açıktır. Cumhuriyet gazetesinin yayını sürdürmesine tüm olanakları ve gücüyle destek olmak; bu vakfın varlık sebebidir. Cumhuriyet Vakfı ile yayımcı şirket Yenigün A.Ş. arasındaki iç içelik, bağımlılık, organik ve yapısal

birliktelik, amaç beraberliği, her iki kurumun ortak yararları olduğunu açıkça göstermektedir. Bu iki kurumun birbirleri arasındaki iş ve işlemlerde buna göre değerlendirilmelidir.”

Cumhuriyet Vakfı'nın, İstanbul, Şişli'de bulunan taşınmazı 17 Aralık 2015'de 2.400.000 TL bedel karşılığında satması nedeniyle en az 100.000 TL en çok 933.333 TL zararın oluştuğu ileri sürülerek vakfın zarara uğratılması eyleminden ötürü de TCK 155/2. maddesi uyarınca cezalandırılma istenilmiş. Hukuka, objektifliğe değil de düşmanlığa, ne pahasına olursa olsun suçlamaya odaklanmış bir araştırma ve soruşturmanın insanı hangi dramatik konuma düşürdüğünün en bariz örneklerinden biri ile karşı karşıyayız.

Cumhuriyet Vakfı yönetimi taşınmazı satmaya karar veriyor. Buna yetkisi var mı? Kuşkusuz evet. Birilerinden izin alması gerekiyor mu? Hayır. Ne yapması gerekir? Objektif bir rayiç değer araştırması. Peki yapmış mı? Evet. Satacağı taşınmazın rayiç değerini güvenilir, yetkin, ehliyetli, alanındaki uzmanlığı tescilli ve lisanslı bir kuruluşa mı yaptırmış? Evet. Peki kime yaptırmış taşınmazın rayiç değer ekspertizini? Vakıf Gayrimenkul Değerleme AŞ'ye. Gayrimenkul değerleme sektöründeki en eski, en köklü, en güvenilir, en uzman kuruluşlardan birisi olan bu değerleme şirketi, Vakıflar Genel Müdürlüğünün sahibi olduğu Vakıfbank AŞ'nin bağlı kuruluşu. Türkiye'de kurulu vakıfların çoğunluğu, zorunluluk olmamasına karşın, ileride herhangi bir şaibeye ve sıkıntıya yer verilmemesi için değerleme işlerini, aynı genel müdürlüğün iştiraki olan bu değerleme şirketine yaptırır. Cumhuriyet Vakfı da aynı şekilde davranmış. Ama niyet kötü olunca bakın nasıl bir tablo çıkmış ortaya. VGM Teftiş Kurulu müfettişleri, kendi kurumunun sahibi olduğu işindeki lisanslı ve yetkili kuruluşunun verdiği değerleme raporuna itibar etmeyip, ne lisansı ne de uzmanlığı olan bazı kurum çalışanlarına yeni bir rapor hazırlatmış. Gerçekten bu kadar mı gözünüzü kararttınız? Taşınmaz satışının rayiç değerinden satılıp satılmadığını araştıran VGM müfettişi, kendi kurumunun bu konudaki lisanslı ve uzman kuruluşunun değerleme ve raporuna itibar etmeyip, ne lisansı, ne uzmanlığı, ne ehliyeti bulunan gerçek kişilerin mütalaasına itibar ederek, bunun üzerinden suçlama ve suç yaratmaya çabalyor. Bir kez daha pes doğrusu!..

Yeniğün Haber Ajansı AŞ'nin Ankara ili Çankaya ilçesindeki taşınmazını 19/11/2015 tarihinde yaptırılan 2.500.000 TL ekspertiz değerine karşılık, yaklaşık bir ay sonra 16/12/2015'te 2.900.000 TL bedelle satmışız. Satın alan firma ise bu satıştan yaklaşık üç ay sonra aynı taşınmazı 3.563.600.- TL bedelle satmış. Müfettişliğe ve onun yazdığı raporu esas alan iddianameye göre taşınmazı vakıftan alan firmanın üç ay sonra yaptığı satış bedeli ile aradaki fark şirketin zararı sayılırmış. Böyle bir mantıkla suçlama yöneltmek, bu şekilde bir çıkarım yapmak ve buradan da suç üretme çabası ancak bunu iddia edenleri gülünç duruma düşürür. Cumhuriyet gazetesi banka kredisi kullanarak 2010 yılında edindiği bu taşınmaz için 2015 yılının sonuna kadar beş yıl müddetle her ay kredi taksiti ödemiştir. Kredi borcunu kapatınca, taşınmaz üzerine banka lehine konulmuş ipoteği kaldırarak, taşınmazın devredildiği Doğan Dış Tic. AŞ'ye olan birikmiş gazete kağıdı borcunun bir kısmını ödeme amaçlı olarak işbu taşınmazı devretmiştir. Taşınmazın değeri yine Vakıf Gayrimenkul Değerleme AŞ'ye yaptıırılmış, alıcı firma ile yapılan mutabakat gereğince belirlenen ekspertiz değerinden 400.000.-TL daha yüksek bir fiyat karşılığında satış işlemi gerçekleştirilmiştir. Bu satış bedeli ise söylendiği gibi alıcıya olan gazete kağıdı borcuna mahsup edilmiştir. Alıcı firmaya, işbu taşınmaz satışı nedeniyle düzenlenen faturanın bir örneği 18.klasörün 10. sayfasındadır. Bakıldığında KDV doğmadığı ve bu nedenle taşınmazın satışından şirkete sağlanan menfaatin net 2.900.000 TL olduğu anlaşılmaktadır. Alacağına karşılık 2.900.000.-TL'ye taşınmazı satın alan Doğan Dış Tic. AŞ ise 25.3.2016'da bu taşınmazı üçüncü şahıs olan Alter Ltd.Şti'ne iddianamede belirtildiği gibi 3.563.600 TL'ye satmış. Ama iddianamede

bir ayrıntıya *özellikle* yer verilmemiş. Tabii müfettişlik raporunda da müfettişler ilgili Alter Ltd.Şti'ne anılan taşınmazın ne kadar bir bedelle satın aldıklarını sorunca aldıkları cevap 3.020.000.-TL net satış fiyatı +543.600.-TL %18 KDV olmak üzere toplam 3.563.600 TL'ye satın aldık demişler. Yani ödenecek KDV'yi düşünce satıcı Doğan Dış Ticaret AŞ'nin eline bu satıştan net 3.020.000.-TL kalıyor. Bizden net 2.900.000.-TL ödeyerek satın aldığı taşınmazı, üç ay sonra 3.020.000.-TL net satış değerinden elden çıkardığı için, yani üç ay sonra 120.000.-TL daha fazla fiyata sattığı için biz şirketi zarara uğratmış ve güvenini kötüye kullanma suçunu işlemiş sayıyoruz. Ayrıntıya girersem Doğan Dış Ticaret AŞ'nin üç ay sonra 120.000.-TL'lik satış farkı kazancı nedeniyle ayrıca taşınmaz satışından doğan kazanç miktarı üzerinden vergi ödeyeceğini, bizim ise beş yıl elimizde tuttuğumuz ve beş yıl sonra sattığımız için herhangi bir vergi yükümlülüğümüz olmadığını ve daha bir çok gereksiz bilgiyi de anlatmam gerekecek.

Bu konuda son olarak şunları söylemek istiyorum:

Birincisi vakıflar ticaret şirketi değildirler. Faaliyetlerinin amacı, ticaret şirketlerinde olduğu gibi kârlılık değil, vakfedenin resmi senede geçirilmiş arzusunu gerçekleştirmektir. Cumhuriyet Vakfı'nın vakfedeni, vakfettiği şeyin ve kurduğu vakfın yegane amacının Cumhuriyet gazetesinin yaşamasını sağlamak, onu desteklemek olduğunu açık bir şekilde resmi senette yazmıştır. Dolayısıyla vakıf yöneticileri ticari bakımdan kar-zarar endeksli bir faaliyet ile değil, vakfın amaçları endeksli bir faaliyetle değerlendirilebilir. Vakfın kar amaçlı bir ticari faaliyet değil, belli bir amaca (ki bu amaç Cumhuriyet gazetesini desteklemek olarak yazılıdır.) tahsis edilmiş mal varlığı olduğunu anımsamak yararlı olacaktır. Her ne kadar vakıflar müfettişliği ve savcılığın farklı düşündüğü anlaşılmasın ise de bizim gazetecilik faaliyeti ile ilgili düşünce ve değerlendirmemiz şöyledir:

Tıpkı adalet, yargı, sağlık ve eğitim faaliyetlerinde olduğu gibi gazetecilik faaliyetinin de öncelikli ve belirleyici işlevi, amacı kar elde etmek, sahiplerine ya da hissedarlarına ticari kazanç sağlamak değildir. Gazetecilik faaliyetinin öncelikli amacı, kamu yararıdır. Bu nedenle serbest bir ticari faaliyet olduğu kadar ve ondan da önce demokratik bir toplum bakımından olmazsa olmaz nitelikte bir kamusal hizmettir gazetecilik. Cumhuriyet gazetesini kar amaçlı bir ticari faaliyet olarak görmeyip, bu kıymetli markayı vakfeden sahipleri gibi, onları takip eden gazete yöneticilerinin de gazetecilik faaliyetine yaklaşımı bu yöndedir. Görülmüştür ve görülmektedir ki, gazetecilik kara, kazanca endeksli bir faaliyet olarak yapıldığında, bunun bedeli haberden, gerçeklerden feragat olmakta, gazetecilik amaç ve anlamını yitirmekte, kaybeden ise demokrasi ve halkın kendisi olmaktadır.

III. Bilirkişiler

Normal olarak insanlar ateşi çıkınca ya da başı ağrıyınca avukata değil hekime giderler. Tıpkı ilaç almak için manava değil eczaneye gidildiği gibi. Hukuki uyuşmazlıklarda bazen bilirkişiye başvurulur. CMK'nın 63. maddesinde yazılı olduğu gibi çözümü uzmanlığı, özel veya teknik bilgiyi gerektiren hallerde bilirkişi atanması mümkündür. Örneğin çöken bir inşaatta imalat hatası, malzeme eksikliği olup olmadığı konusunda inşaat mühendisine ya da o alanda çalışan bir akademisyene bilirkişi olarak başvurulur. Akla uygun ve mantıklı olan da yasaya uygun olan da, bilirkişinin hangi konuda görüşüne başvurulacak ise o konuda uzmanlığı, yetkinliği, ehliyeti olmasıdır. Ancak, her ne hikmetse konu Cumhuriyet gazetesiyse ilgili bir soruşturma olunca, amiyane tabiriyle herkeste devreler yanyor; akıl, mantık, yasa yerine abesle iştilgal ediliyor. CMK'nın bilirkişi atanmasını düzenleyen 62 ve devamı maddeleri açıkça ihlal ediliyor. Bu yalnızca cezai soruşturma alanında karşılaştığımız bir

durum değil. İdari kurumların yaptığı inceleme ve denetimlerde de aynı akıl dışı tutumla karşı karşıya kalıyoruz. Mesela, Vakıflar Bölge Müdürlüğü, Cumhuriyet Vakfı'nın yaptığı toplantı ve aldığı kararların vakıf senedine, Medeni Kanun ve Vakıflar Kanunu hükümlerine göre toplantı yetersayısının tartışmasında araştırmacı uzman olarak kendi kurumundan bir arkeolog görevlendiriyor. Onca hukukçusu, müfettişi olan kurum, konu Cumhuriyet'e gelince her nedense hep aynı kişiyi, mesleği ve uzmanlığı arkeoloji olan birini araştırmacı tayin ediyor.

Ama şimdi konumuz bu yargılama. O nedenle soruşturma aşamasında savcıların yaptırdığı iki bilirkişi incelemesi ve raporunu değerlendirmek istiyorum. Bunlardan birincisi Ünal Aldemir adındaki bilirkişiye yaptırılan inceleme. Kim bu bilirkişi ve hangi konuda görüşüne başvurulmuş? Bilirkişi atama tutanağına bakılınca hangi konuda görevlendirildiğine dair bir veri yok. Bilirkişinin 24 Ekim 2016 tarihinde düzenlediği raporu ile daha sonra verdiği tarihsiz rapordan anlıyoruz ki, bilirkişi kendisini "iletişim ve bilişim uzmanı" olarak gösteriyor. Peki gerçekten öyle mi? Bu bilgi doğru mu? Belli değil... Mahkemeniz uygun görürse CMK'nın 68. maddesine göre açıklamalarda bulunmak üzere duruşmaya çağırılmasını istiyorum.

Kendisine soracağımız sorular çerçevesinde meselenin aydınlığa kavuşacağına inanıyorum. Bu davanın temelini oluşturan suçlamalar, suçlamalara dayanak gösterilen haber ve yazılar, başka medya sitelerinden aktarılıp suçlamaların delili olarak yer verilen yorum, analiz ve eleştirileri içeren bu bilirkişi raporunda ne varsa aynen iddianameye geçirilmiştir. İddianamenin temeli, dayanağı, suçlamaların kaynağı ve ilgili haber ve yazıların hepsi bu bilirkişi raporundan alınmıştır. CMK'nın "Bilirkişi olarak atanabilecekler" başlıklı 64. maddesinde bilirkişilerin adli yargı adalet komisyonlarının düzenlediği listeden seçilmesi gerektiği, ancak atama kararında gerekçesi gösterilmek suretiyle bu listelere girmeyenler arasından da bilirkişi seçilebileceği belirtilmiştir. Savcılığın atadığı ve raporun altında kendisini "İletişim ve Bilişim Uzmanı" olarak tanıtan Ünal Aldemir'in adı Adli Yargı Adalet Komisyonu'nun yayınladığı bilirkişi listelerinde yok. Öyleyse kanun hükmü uyarınca, gerekçesi gösterilmek suretiyle liste dışından atanmış olsa gerekir. Dosya eklerine baktım 30 numaralı klasörde 14.10.2016 tarihli, altında Cumhuriyet savcısı Murat İnam, zabıt katibi Sevgi Karadeniz ve bilirkişi Ünal Aldemir'in imzaları olan "Bilirkişi Yemin ve Evrak Teslim Tutanağı" var. Üç satırlık tutanağı okuyunca, kanunun aradığı gerekçeye hiç değinilmediğini görüyorsunuz. Oysa kanun diyor ki bilirkişi liste dışından seçilecekse, gerekçesi gösterilmelidir. Tutanağa bakıyorsunuz, ima yoluyla bile olsa gerekçeye dair tek bir kelime yok. Doğrusu 10 gün gibi çok kısa bir sürede bu derecede ayrıntılı bir rapor hazırlayan bu yetenekli bay Ünal Aldemir'i merak ettim. Raporu okuyunca merakım daha da arttı. Acaba savcı bu kişiyi nereden bulmuştu, kimin aracılığıyla ulaşmıştı? Tutuklu olduğum için araştırma şansım yoktu. O nedenle arkadaşlarımdan, avukatlarımdan rica ettim. Bu bilirkişi kimdir, kimin nesidir, necidir, internet üzerinden açık kaynaklardan basit bir arama yapar mısınız, dedim. Ulaştığımız sonuçlar şu oldu. Bu şahıs, yani bilirkişimiz Ünal Aldemir 2007-2011 yılları arasında Gebze Yüksek Teknoloji Enstitüsü Mühendislik Fakültesi, Bilgisayar Mühendisliği bölümünde okuyup, mezun olmuş. Yani Bilgisayar Mühendisi genç bir arkadaş. Acaba ulusal ve uluslararası kamuoyunun yakın ilgisi ve gündeminde yer alan bir soruşturmada, ülkenin en eski, en köklü gazetesindeki haber ve yazıları okuyup, gazetecilik, haber, ceza hukuku, suç ve terör propagandası bağlamında değerlendirmek için bilirkişi olarak 26- 28 yaşlarındaki bir bilgisayar mühendisini tayin etmek size de kuşkulu ve tuhaf gelmiyor mu? Bu bilgisayar mühendisi bizim -ve sanırım mahkemenin de- bilgisinde olmayan hangi bilgi, yetenek ve uzmanlığından dolayı böyle zor bir göreve atanmıştır?

Yine açık kaynaktan ilk elde görülebilen bilgilere göre kendisi 2012 yılında www.haber10.com adresindeki haber sitesinin yazarı olmuş. Başbakanlık, AFAD ve TİKA gibi kamu kurumlarında, siyasi iktidara yakınlığı ile bilinen SETA'da gönüllü çalışma deneyimi varmış. Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Ardeşen Meslek Yüksek Okulu'nda okutman olarak görevliymiş. Bilirkişimizin Twitter hesabından paylaştığı üç örnek tweeti de aktarırsam, sanırım bir fikir edinmek mümkün olacaktır. Bilirkişimiz; 17 Mayıs 2017'de, *“Reisin korumaları Amerika'nın göbeğinde PKK'lı teröristleri haşat ediyor ve dünya güzelleşiyor”* paylaşımında bulunmuş. 4 Haziran 2017'de AKP İstanbul İl Başkanı Selim Temurci'nin şehit ailesi ziyaret fotoğraflarını paylaşmış. 5 Haziran 2017'de Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın bir fotoğrafını *“reis yine derin bakmış”* yazısıyla birlikte tweetlemiştir. Bu verilerden sonra, bilirkişinin, Cumhuriyet gazetesine yönelik bir soruşturmada ne kadar tarafsız davranmış olacağı hakkında bir fikir sahibi olmak sanırım çok da zor olmaz. Mesleğine, eğitimine az önce değinmişim. Şimdi geliyorum, bu bilirkişinin on günde hazırlayıp tamamladığı bilirkişi raporuna...

Raporun başında şöyle yazıyor:

“(...) Bilirkişi olarak görevlendirildim. Açık kaynaklardan ve gazete arşivlerine dayanarak hazırlanmış olduğum rapor aşağıdadır. Manipülasyon bir dayatma yöntemidir. Yine manipülasyon insanları etkileme, yönlendirme ve zihinlerini karıştırma metodudur.” (s.1)

Manipülasyonu insanları etkileme, yönlendirme ve zihinlerini karıştırma metodu olarak tanımlayarak Cumhuriyet gazetesinin manipülasyon ile gerçeği perdelediği tespitini yapan (bkz. s.2,par. 4) bilirkişi, raporunda bizzat kendisi manipülasyona başvuruyor; gerçeği perdeliyor. Bu aşamada, uzmanlığı ve bilgisi bulunmayan, bilirkişi olma yeterliliği olmadığı apaçık birinin imzasını taşıyan raporun her satırını çürütmek gibi bir çabaya girişmeyeceğim. Ama bu bilirkişi raporunun ne derece şaibeli olduğunu, mahkemeyi yanıltmak için gerçeği perdelediğini gösteren tek bir örnek vermek istiyorum. Raporun 12 -13. sayfalarında *“Cumhuriyet Gazetesi: Cadı Avı Başladı”* ara başlığıyla şu ifade ve tespitlere yer verilmiştir:

“Kanlı darbe girişimine karşı demokrasi nöbeti başlatan ve illegal her türlü girişime alanlarda tepkisini koyan vatandaşları ise 19 Temmuz 2016 günü Cumhuriyet gazetesi manşetten hedef gösterdi. Dünya basını bile ‘demokrasi şöleni’ havasında gerçekleşen barışçıl gösterileri takdirle karşılarken Cumhuriyet gazetesi haberinde ‘meydanlarda demokrasiden söz eden yok’ ara başlığını kullandı. Devletin darbecilere yönelik hukuki mücadelesini ise ‘Cadı avı başladı’ manşetiyle sulandırmaya çalıştığı gözlemlendi. Darbe karşıtı gösterileri ‘nefret’, FETÖ’den açığa alınıp ihraç edilenleri ‘tasfiye’ olarak nitelendirerek gazete algı operasyonuna girişti.”

Bu satırların hemen altında ise gazetenin o günkü “Cadı avı başladı” manşetinin yer aldığı birinci sayfasının görüntüsü yapıştırılmış. Açık söyleyeyim, raporu ilk okuduğumda dikkatimi çekmemişti. Ama sonra birdenbire dehşetle fark ettim. Bilirkişi, Cumhuriyet gazetesine atfettiği manipülasyon, gerçeği perdeleme ve algı operasyonunu bizzat raporda yapmıştı. Raporda yer verilen gazetenin muhtelif tarihli birinci sayfa görüntüleri ile karşılaştırınca, “Cadı avı başladı” manşetinin olduğu 19 Temmuz 2016 tarihli birinci sayfa görüntüsünde bir eksiklik olduğu anlaşılıyordu. Cumhuriyet gazetesinin logosu, görüntüsü verilen birinci sayfada yoktu. Bunun üzerine 19 Temmuz 2016 tarihli gazetenin birinci sayfasının orijinal görüntüsüne baktım. 29 numaralı klasördeki 3/11/2016 tarihli, 102 sayfalık “açık kaynak tespit tutanağı”nın 98. sayfasında var. Buradaki birinci sayfanın tam görünümü ile bilirkişinin raporuna yansıttığı birinci sayfanın görünümünü yanyana koyup karşılaştırmanız, gizlenmek

istenen gerçeği, yapılmaya çalışılan algı operasyonunu apaçık gösteriyor. Birinci sayfanın orijinalinin görüntüsünde, birinci manşet haberin, “Halka ateş açın diye başladılar, kaçalım diye bitirdiler” spot yazısıyla, “Darbecilerin ihanet konuşmaları” başlığının olduğu, sayfanın ortasındaki ikinci manşetin “Cadı avı başladı” şeklinde ve sayfanın alt taraflarındaki üçüncü manşetin ise, “Darbe girişiminin komuta kademesi yargıya hesap veriyor” spot yazısıyla, “Cuntacılar adliyede” başlığı olduğu net olarak görülüyor. Ancak Cumhuriyet gazetesine manipülasyon yapmakla, gerçeği perdelemekle ve algı operasyonu yapmakla itham eden bilirkişi, Cumhuriyet’in darbecilerle ilgili manşetlerini gizlemek, perdelemek, algı operasyonu yapmak için orijinal birinci sayfanın üstünü ve altını keserek, raporuna yalnızca sayfanın işine gelen kısmının görüntüsünü alıyor. 36 sayfalık bilirkişi raporunu okuduğunuzda, iddianamenin temelini bu rapor olduğu görülüyor. Demek oluyor ki dünyayı ayağa kaldıran, ülkenin en eski, en saygın ve köklü gazetesinin 16 yöneticisinin gözaltına alınmasına, 10’unun 9 aydır tutukluluğuna neden olan suçlamanın kaynağı da, dayanağı da 26-28 yaşlarındaki, özellikleri ve kimliği az önce belirtilen bir bilgisayar mühendisiymiş. Şaka değil. Böylesine şirazesinden çıkmış bir yargı sistemi ve aklını yitirmiş bir ülke...

Bir başka bilirkişi raporundan daha söz edeceğim. Bu defaki bilirkişi raporunun yanında Ünal Aldemir'in yukarıda anlattığımız raporunun zenzem suyu ile yıkanmış sayılması gerekeceğini teslim etmem lazım. Dosyamızın eklerini incelerken 3 no’lu klasörün 77. sayfasında bir bilirkişi raporu daha gördüm.

20 Aralık 2016 tarihli bu bilirkişi raporu hukukumuzda sanırım ilk defa uygulanan bir yenilik getiriyordu. Bilirkişi gizliydi. Kimliği gizlenmiş bir bilirkişi incelemesi ve raporu ile ilk kez karşılaşıyordum. Soruşturmayı yürüten savcılık “gizli tanıklık” kurumundan sonra “gizli bilirkişilik” kurumuna da ihtiyaç olduğunu düşünmüş olacak ki, bu konuda bir yasal dayanağa, yeni bir yasal düzenlemeye gerek olmaksızın “ben yaptım oldu” mantığıyla fiilen uygulama yapmış. Kısmet bizemiş!.. 20 Aralık 2016 tarihini taşıyan ve bilirkişi denilerek adı,soyadı, uzmanlığı, mesleği ve sair başkaca hiçbir bilgiye yer verilmeden sadece belirsiz bir imza atılmış olan bu raporda ne yazıyor, ne gibi tespitler, uzman görüşü yer alıyor?

Raporun girişinde “*Cumhuriyet Başsavcılığınızın 2016/97293 soruşturma sayılı dosyası üzerinde bilirkişi incelemesine karar verilmiş olup 2/11/2016 tarihli bilirkişi görevlendirme tutanağı ile resen bilirkişi olarak tayin edildim*” deniliyor. Unutmadan belirteyim, sözü edilen bu 02/11/2016 tarihli bilirkişi görevlendirme tutanağını dosya ekleri arasında bulamadım. Eğer yoksa, savcılıktan bu tutanağın neden dosyaya konulmadığının sorulmasını ve bir örneğinin istenmesini talep ediyorum. Çünkü az sonra değinileceği gibi kendi alanında benzersiz bir şaheser niteliğindeki bu bilirkişi raporunun bütün unsurlarıyla ibret-i alem için dosyada bulundurulması çok yararlı olacaktır.

Raporun giriş yazısının devamında şu ifadeler var:

“Tarafıma tevdi edilen 18/10/2016 tarihli ve 24/08/2016 tarihli iki adet MASAK Raporu ve ekinde MASAK tarafından yapılan incelemelere ilişkin hesap hareketlerinin yer aldığı iki adet CD üzerinden yapılan incelemelerimize ilişkin ‘Bilirkişi Ön Raporu’ yazımız ekinde sunulmaktadır. (...) Raporumuzun ‘SONUÇ’ bölümünde dökümü yapılan şahıs ve kurumlar hakkındaki ihtiyaç duyulan bilgi ve belgelerin yine raporumuzun ‘SONUÇ’ bölümünde belirtilen kurum ve kuruluşlardan temin edilerek tarafıma tevdi halinde ayrıntılı bilirkişi raporu tanzim edilebileceği değerlendirilmektedir.”

Raporun giriş sayfasının ekinde toplamı 28 sayfa olan bir bilirkişi raporu yer alıyor. Bu rapordan bazı bölümleri paylaşmak istiyorum. Böylece, Cumhuriyet gazetesinin yöneticileri şahsında doğrudan gazeteyi hedef alan bu soruşturmaya yönelik seviyesizlik, ciddiyetsizlik, kalitesizlik gibi nitelendirmenin ölçülü olup olmadığı daha iyi anlaşılacaktır. Raporun 2. sayfasında yer verilen bir tespit şöyledir:

“3-Hikmet Aslan Çetinkaya'nın 1967- 1991 yılları arasında çalıştığı Cumhuriyet Gazetesi AŞ'nin ortaklarına ilişkin bilgiye rastlanmadığından söz konusu ortakların kimler olduğunun tespit edilerek aralarında terör örgütleriyle irtibatı ve/ veya iltisakı olan kişiler olup olmadığının incelenmesi gerektiği değerlendirilmiştir.”

Bir başka tespit şöyledir:

“Akın Atalay tarafından banka hesaplarından havale/ EFT yoluyla para gönderdiği (...) ve Ceza Hukuku Derneği kurucu ve yöneticilerinin şahıs ile aralarındaki parasal ilişkiler ve nedenlerinin ortaya konulmasının gerektiği değerlendirilmektedir.” (rapor s. 15)

Rapor, “Önder Çelik'in kızı Ezgi Çelik'e gönderdiği havale/ EFT toplamına oranla Ezgi Çelik'in babası Önder Çelik'e 2 kat fazla havale EFT göndermesinin izaha muhtaç olduğundan araştırılması gerektiğini” bile söylüyor.(s.17) Nasıl olur da bir baba - kız ilişkisinde kızı babasına daha fazla para gönderebilir, bu izaha muhtaçtır diyor. Ne denir?..

Sonuç kısmında, savcılığa dosyadaki 12 şüpheli bakımından muhtelif kurum ve kuruluşlardan istenmesi gereken bilgi ve belgeleri sayıyor. Neler yok ki ? Şimdi “meçhul bilirkişinin” 12 şüpheli hakkında hangi kurumlardan ne tür bilgi ve belgeleri istediğine biraz daha yakından bakalım.

Meçhul bilirkişi diyor ki;

- Bankalar Birliği üyelerinden (yatırım, katılım ve mevduat bankalarına) bu 12 kişinin,
 - a) geçmişten bugüne kapalı ve halen açık hesaplarının hesap hareketleri,
 - b) açık ve kapalı kartları dahil kredi kart ekstreleri,
 - c) kiralık kasaları,
 - d) bugüne kadar verilen kullanılan ya da kullanılmayan çekler, bu kişilere verilen çekler,
 - e) Bu kişilerin aldığı ve verdiği senetler,
 - f) Western Union işlemlerinin yazılı olarak talep edilmesi gerekir.

Ayrıca, Merkez Bankası'ndan da bu kişilerin yurtdışı havale, EFT ve Western Union işlemlerinin talep edilmesi gerekir.

Yine PTT'den, Merkezi Kayıt Kuruluşundan, Takasbank'tan Türkiye Aracı Kuruluşlar Birliği'nden, Türkiye Sigorta Birliği'nden bu 12 şüphelinin hesap bilgilerinin, hesap hareketlerinin, kurum nezdindeki tüm bilgilerinin ve her türlü sigortacılık işlemlerinin talep edilmesi gerekir.

Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü'nden adı geçen bu şüphelilerin, Türkiye sınırları içinde eski ve yeni malik oldukları taşınmazlarının, tüm eski ve yeni maliklerini, taşınmazların edinme bedellerini ayrıntılı olarak gösteren bilgilerin talep edilmesi gerekir.

Bunlar da yetmez!..

Bu şüphelilerin vukuatlı nüfus örneklerinin çıkartılarak aile bireylerinin belirlenmesi ve yukarıda sayılan bilgi ve belgelerin aynısının her bir şahsın aile bireyleri hakkında da ayrıca istenmesi gerekir.

Evet “meçhul bilirkişinin” raporundaki tespit ve araştırılması istenen hususlara dair görüşleri böyle. Kolayca anlaşıldığı gibi bu bir suç soruşturması değil. Kafayı taktıkları 12 kişinin bütün ailesini de kapsayacak şekilde doğumlarından başlayarak yaşamlarının en ayrıntılı şekilde araştırılıp soruşturulmasıdır. Burada kalsaydı, böylesi bir raporun yazarı için şifa dileyerek konuyu noktaldık. Ama durum şakayı kaldırmıyor. Çünkü soruşturma savcısı, kimliğini gizlediği bu “meçhul bilirkişinin” raporunda ne öneriliyorsa aynen yerine getiriyor. Anılan kurumlara müzekkere yazarak talep edilen bilgi ve belgeleri göndermesini istiyor. Hem de aynen bilirkişinin söylediği gibi şüpheli 12 kişinin vukuatlı nüfus kayıt örneklerini çıkararak, bu 12 kişinin yanına anne ve babalarını, kardeşlerini, eşlerini, çocuklarını ve torunlarını eklemiş. Bunlar içinde aynı araştırma, bilgi ve belgeler istenmiş. Hızını alamamış, bu şüphelilerin eski eşlerinin de aynı şekilde araştırılmasını istemiş. Başka örneklerde var ama çarpıcı olduğu için yalnızca bir tane örnek vermekle yetiniyorum. Şüphelilerden birisinin bundan 44 yıl önce boşandığı birinci eski eşiyle 26 yıl önce boşandığı ikinci eski eşi de araştırma soruşturmanın kapsamına dahil edilmiş. Bu kadarına pes artık demeyecek miyiz? Olmuş bir savruluk denilerek geçiştirilebilecek bir durumla mı karşı karşıyayız? Bir ara toplam yapalım. Ortaya nasıl bir resim çıkıyor.

Suç: FETÖ'ye yardım

Suçlanan: Cumhuriyet gazetesi

Suçlayan: FETÖ üyeliğinden ve FETÖ adına hükümeti devirmeye teşebbüsten ağırlaştırılmış müebbet hapisle yargılanmakta olan, kanunen savcı aday olması mümkün olmamakla beraber hala daha savcılık yapan biri.

Tanıklar: Cem Küçük, Latif Erdoğan, Hüseyin Gülerce...

Bilirkişileri az önce anlattığım kişiler. Ve bu seviye ve kalitede yürütülen soruşturma nedeniyle dokuz aydan beri tutukluyuz. Bu tabloya ne denilebilir, nasıl anlatılabilir bilemiyorum. En iyisi tutuklama talebiyle çıkarıldığım Sulh Ceza Hakimliği önündeki cevabımı tekrarlayayım. Suçlayana, suçlamaya, delil olarak gösterilenlere, tanıklara ve bilirkişilere bakarak bir kıssa anlatmak istediğimi, ilgisinin buradan gereken hisseyi alabileceğini söylemişim. Yeri ve zamanı geldi, tekrar anlatmam lazım:

Padişah IV. Murat döneminde ayyaşlığı ile ünlü Bekri Mustafa adında bir derviş varmış. Sürekli şarap içerek her daim alkollü olan Bekri Mustafa bir gün caminin önünden geçmektedir. O sırada camide kaldırılmak üzere bekleyen bir cenaze vardır. Cemaat epeydir beklemesine karşın cami imamı ortalıkta yoktur. Cemaatten bazıları, yoldan geçmekte olan Bekri Mustafa'yı görünce, kılığına- kıyafetine, sakalına, cüppesine ve heybetine bakarak “Hocaefendi ne olursun gel, şu cenaze namazını kıldırır, cenazeyi ortada bırakmayalım” der. Bekri Mustafa, “Ben hoca moca değilim, benim kıldıracağım namazda geçerli olmaz” dese de, sesini duyuramaz, kimseyi inandıramaz, yaka paça musalla taşının önüne getirilir. Namaz kılınp iş bittikten sonra, Bekri Mustafa tabuta eğilir ve kimsenin duyamayacağı şekilde mırıldanarak birşeyler söyler. Bu durum ilgisini çeken cemaatten biri, daha sonra Bekri Mustafa'ya sorar: “Hocaefendi, tabutun başında fısıltıyla neler söyledin ki?” Bekri Mustafa cevap verir: “Merhum'a dedim ki, sen şimdi ahirete gidiyorsun, orada sana sorarlar, dünyanın hali nedir, neler oluyor diye; uzun uzadıya anlatmana gerek yok, Bekri Mustafa imam olmuş, namaz kıldırıyor dersen onlar anlar dedim!..” Ben de ülkemizdeki hukukun ve yargının

halini, soranlara diyorum ki; Cumhuriyet Gazetesi FETÖ'ye yardım etmekle suçlanıyor ve bütün yöneticileri bu suçtan tutuklu. Akıl sağlığını koruyan herkes hemen anlıyor.

IV. MASAK raporları – Şüpheli para hareketleri

MASAK raporları hakkında:

18/10/2016 tarihli MASAK mali analiz raporunun 12. sayfasında Cumhuriyet Vakfı ile ilgili olarak şu tespit ifade edilmiştir:

“(...) MASAK veritabanında yapılan araştırma neticesinde; ilgili kişi ve kuruluşlardan, Başkanlığımızca hazırlanan PKK / KCK ve FETÖ/PDY'ye yönelik analiz raporlarında PKK / KCK ve FETÖ/PDY ile ilgili olarak çeşitli kurumlar tarafından başkanlığımıza gönderilen yazılarda adı geçen herhangi bir kişi veya kuruluşa rastlanılmamıştır.”

Yenigün Haber Ajansı A.Ş. açısından elde edilen mali analiz sonuçlarından dokuz tane işleme, iddianamenin 239-240. sayfalarında şüpheli para hareketleri olarak yer verilmiştir. İddianamede sekizi FETÖ/PDY ve biri de PKK soruşturmalarında şüpheli görünen kişi ve kurumlarla gazete arasındaki şüpheli para hareketleri iddiasını teker teker cevaplayacağız. Ama önce bunları MASAK raporundan iddianameye şüpheli “para hareketleri” diye niteleyerek aktaran savcılığın, MASAK raporunda yer verilen nihai değerlendirmeyi görmezden gelmesini, dikkate almamasını da altını çizerek dikkate sunuyoruz. MASAK raporunun 9 -11. sayfalarında bu dokuz işlem ayrıntılı olarak tek tek sıralandıktan sonra nihai değerlendirme olarak şunlar yazılıdır:

“GİB ve TCMB verileri üzerinden yapılan sorgulamalar neticesinde, analiz konusu firmaya [Yeni Gün AŞ – AA] ilişkin elde edilen havale ve EFT verilerindeki toplam işlem hacminin, firmanın kendi hesapları arasında gerçekleşen işlemler hariç olmak üzere, yaklaşık olarak 230 milyon lira tutarında olduğu göz önünde bulundurulduğunda; ayrıntıları yukarıda ifade edilen ve başkanlığımızca hazırlanan PKK/KCK ve FETÖ/PDY'ye yönelik analiz raporlarında veya PKK/KCK ve FETÖ/PDY ile ilgili olarak çeşitli kurumlar tarafından Başkanlığımıza gönderilen yazılarda doğrudan adı geçen kişi ve kuruluşlar ile gerçekleşen parasal işlemlerin toplam işlemler içerisindeki hacminin oldukça düşük bir orana tekabül ettiği gözlemlenmektedir.”

MASAK diyor ki, 2011-2016 yılları arasında gazetenin toplam işlem hacminin parasal tutarı 230 milyon TL'dir. Bu altı yıl boyunca FETÖ/PDY ile ilgili olarak hakkında şüpheli sıfatıyla kayıtlı bulunanlarla yapılan dokuz işlemin parasal tutarı ise 174.000 liradır. Yani gazetenin toplam parasal işlem hacminin 1000'de 1'i bile değil.

Öyleyse, tek tek cevaplayalım :

1- FETÖ/PDY ile ilgili şirketlerden olduğu söylenen Cihan Haber Ajansı ve Reklamcılık AŞ'ye, 2014 - 2016 yılları arasında üç işlemde toplam 51.193,67 TL ödeme yapılmış. Peki bu doğru mu? Evet, doğru. 2015 yılında Türkiye'de biri 7 Haziran, diğeri 1 Kasım'da olmak üzere iki kez milletvekili genel seçimleri yapıldı. Türkiye'de yapılan genel seçimlerin sandık bazında sonuçlarını takip edip, bu konudaki verileri abonelerine ya da müşterilerine aktarabilecek kapasite ve olanağa sahip olan yalnızca iki haber ajansı vardı. Bunlardan biri Anadolu Ajansı, diğeri Cihan Haber Ajansıydı. Ülkemizdeki hemen tüm ciddi medya organları,televizyon kanalları, gazeteler, haber siteleri tek bir haber kaynağına bağlı kalmanın

riskini taşımamak ve her iki ajanstan gelen verileri karşılaştırmalı olarak okurlarına, izleyicilerine sunmak için hem Anadolu Ajansından, hem de Cihan Haber Ajansından seçim gecesi bu hizmeti satın almaktadır. Gazetemizde bu hizmeti satın almış ve hizmet bedeli ödemiştir. Diğer bir deyişle 2015 yılında iki genel seçim nedeniyle yapılan hizmet alımı sözleşmelerinin bedeli ödenmiş olup, adı geçen firmayla başkaca bir ticari ilişki söz konusu olmamıştır. Mahkemece kuşkuya düşülmesi halinde ve gerek duyulursa başta Kanal D, CNN Türk, Habertürk, Show TV, Star TV, Fox TV, Hürriyet Gazetecilik A.Ş, Milliyet Gazetesi, Habertürk Gazetesi, NTV televizyonu gibi medya kuruluşlarına yazı yazılarak Haziran 2015 ve Kasım 2015'teki milletvekili seçimlerinde Cihan Haber Ajansı ve Reklamcılık AŞ'den hizmet satın alıp almadıkları, eğer aldılarsa düzenlenen fatura örneği ve yapılan ödemeye dair bilgi istenmesi de yararlı olacaktır.

2- FETÖ/PDY ile ilgili şirketlerden olduğu söylenen Kaynak Medya AŞ' den 2014-2016 yılları arasında sekiz işlemde toplam 41.490,85 TL reklam geliri elde etmişiz. Doğru mu? Evet 41.000-TL değilse de 37.000-TL'si doğru. Kaynak Medya AŞ, içlerinde Bank Asya'nın da olduğu bir çok şirketin ilan ve reklam hizmetlerini yürüten bir şirket gibi görünüyor. Ayrıntı da vereyim: 2014 ve 2015 yıllarında yedi ayrı yayınevini üniversiteye hazırlık yayınlarından 12 adet reklamın bedeli olarak 22.400-TL ve 3 adet Bank Asya reklamı bedeli olarak 14.875-TL fatura tahsil edilmiş. Peki, Bank Asya'nın ilanı ve reklamını yayınlamış ve reklam geliri elde etmiş olmak FETÖ/PDY ile irtibat, iltisak olduğu, anlamına mı geliyor? Öyleyse son on yılda 2008-2017 arasında diğer gazetelerde yayımlanmış Bank Asya reklamı sayısı ile Cumhuriyet gazetesinde yayımlanan reklam sayısını karşılaştırmalı olarak gösteren bir tabloyu ekte sunalım. (Ek: 30 Mayıs 2017 tarihli Sözcü gazetesinde yayımlanan tablonun kupürü.) Buna göre, son on yılda Yeni Şafak gazetesinde 309 kez, Sabah gazetesinde 286 kez, Star gazetesinde 177 kez, Akşam gazetesinde 138 kez, Hürriyet gazetesinde 154 kez, Habertürk'te 64, Milliyet'te 52, Posta'da 72, Türkiye gazetesinde 148, Yeni Akit'te 44, Milli Gazete'de 75 kez yayımlanmış Bank Asya reklamı. Aynı zaman diliminde Cumhuriyet'te ise 5 kez, evet sadece 5 kez yayımlanmış. Bu durumda bizim yayımladığımız reklam nedeniyle FETÖ/PDY irtibatı, iltisakı değerlendirmesi yapılıyorsa, diğer gazetelerin yayınladığı reklam nedeniyle aralarındaki ilişkiyi tanımlamak için kullanılacak kelime bulmak epeyce güç olacaktır.

3- FETÖ'ye aidiyeti, iltisakı olduğu söylenen İpek Üniversitesi'nden 13 Mart 2015 tarihinde 1.000.-TL EFT gönderilmiş. Gazetemiz kayıtlarında arkadaşlarımızın hızlıca yaptığı ilk taramada böyle bir kayda ve EFT girişine rastlanmadı. Aynı tarihte Işık Üniversitesi'ne ait bir reklamın gazetemizin bilim teknoloji ekinde yayınlandığı anlaşıldı. Bunun da karışmış olabileceği değerlendiriliyor. Ama tutara dikkat çekerim, onca yılda hepi topu bin lira.

4-Emniyet Genel Müdürlüğünce FETÖ/PDY ile ilişkili şirketlerden olduğu ve kayyım atanmış şirketler arasında yer aldığı belirtilen Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'den 5 Nisan 2016 tarihinde 4.130.-TL EFT ile gazetemize gönderilmiş. İddianamede bu şekilde aktarılınca; okuyanda, dinleyende ilk bıraktığı izlenim, "FETÖ'cü Koza Altın İşletmeleri AŞ'den Cumhuriyet gazetesine 4.130.-TL para gönderilmiş şeklinde oluyor. Amaç kuşku yaratmak, kafa karıştırmak, manipülasyon yapmak olunca gerçeği karartmak için bu kadar bilgi verirsiniz ve istediğinizi gerçekleştirirsiniz. Keşke savcılık gerçeğin ne olduğunu merak etseydi, sorsaydı... Meselenin aslı nedir peki ? Koza Altın İşletmeleri AŞ, Cumhuriyet gazetesine böyle bir para göndermiş mi gerçekten ve gönderdiyse neden göndermiş? Evet, Koza Altın İşletmeleri AŞ gerçekten de Nisan 2016'da Cumhuriyet gazetesine 4.130.- TL ilan fatura bedeli olarak göndermiş. Bu ilan ilişkisinin de ödemenin de gerçekleştiği tarih Nisan 2016 ayı. Bu önemli. Neden önemli? Çünkü, bu tarihten 5- 6 ay önce bu grubun tüm şirketlerine olduğu gibi Koza Altın İşletmeleri AŞ'ye de Ekim 2015'te kayyım atanmış. Cumhuriyet gazetesine Nisan

2016'da şirket adına yayınlanan bir ihale ilanını verip yayınlatan da, yayınlanan ilanı, fatura bedelini ödeyen de *devletin* bu şirkete atadığı kayyım. Şirketin adına kayyımın verdiği ihale ilanına bakınca ne görüyorsunuz? Bentley, Lamborghini, Porsche, Cadillac, Chevrolet, Mercedes gibi çok lüks sınıf 22 adet binek aracının kayyım tarafından satılmak üzere ihaleye çıkarıldığını. Şimdi meselenin aslı astarı böyleyken, yalın gerçek bu şekilde iken, üstelik bunu tutuklamayı yapan sorgu hakimliğine açıklamışken bu gerçeği örtbas ederek, gizleyerek iddianamede verildiği haliyle bir FETÖ iltisaklı şirketin Cumhuriyet gazetesine 4.130.-TL gönderdiği algısı yaratmaya çalışmak hukuk adabına, ahlakına sığar mı? Herkesin insafına, vicdanına, ahlakına bırakıyoruz bu sorunun çengelini!..

5- Yine Emn. Gen. Müd. tarafından FETÖ/PDY ile ilişkili olduğu ve kayyım atanan şirketler listesinde yer aldığı belirtilen Feza Gazetecilik A.Ş.'den 30 Eylül 2011 ve 20 Mart 2015 tarihinde iki işlemle Cumhuriyet gazetesine 29.500 TL EFT gönderildiği şeklindeki MASAK tespiti iddianameye aynen aktarılmıştır. Peki işin doğrusu nedir? Şudur: Zaman gazetesi yayın yönetmeni ve Samanyolu televizyonu yayın grubu başkanının da aralarında olduğu bir çok gazeteci ve medya çalışanı 14 Aralık 2014'te gözaltına alınınca, üç gün sonra bu gazete ve televizyona yönelik gözaltıları protesto eden "Özgür Basın Susturulamaz" başlıklı bir metin, kamuoyunca tanınıp bilinen yaklaşık 60 ismin imzası ile bazı gazetelerde ilan olarak yayınlanmıştı. Bu ilanın, 17 Aralık 2014'te yayınlandığı Cumhuriyet gazetesine de ilan bedelini, fatura karşılığı olarak Feza Gazetecilik AŞ ödemiştir.

6-2015 ve 2016 yıllarında iki işlemle toplam 2.758,25 TL EFT'yi Cumhuriyet gazetesine gönderen A.U. isimli şahsın, TUSKON Konfederasyonu'na bağlı yedi federasyon ve 180 derneğin kurucu üyeleri ve yönetim kurulu üyelerinin yer aldığı isim listesinde bulunduğu bilgisine iddianamede yer verilmiş. Bu şahıstan 2015 ve 2016'da hepsi toplam 2.785.-TL reklam fatura bedeli tahsil edildiği anlaşılıyor. Kim bu A.U. adlı şahıs? Ankara ilinde Apostrof adıyla faaliyet gösteren bir reklam ajansının sahibi. Biri 2015'te, biri 2016'da iki tane reklam vermiş. İkisinin toplam reklam bedeli de 2.785.-TL. Hepsi bu kadar. Aynı reklam ajansının öteki gazetelere verdiği reklam bedeline baksanız, ağzınızdan çıkacak en iyimser sözlerin "Savcı, Cumhuriyet gazetesine şaka yapıyor" olması lazım.

7-FETÖ/PDY soruşturmalarında şüpheli şahıslar listesinde ismi bulunduğu Emniyet Genel Müdürlüğünce belirtilen Y.T'nin 2014 ve 2015'te dört işlemle Cumhuriyet gazetesine toplamda 3.418,88 TL tutarında EFT gönderdiği iddianameye geçirilmiştir. Yusuf Taşdöken adlı bu şahsın İzmir'de, "Ahtamara" adlı reklam ajansının sahibi olduğunu, üstelik bu ajansın 2014 - 2016 döneminde Cumhuriyet gazetesinde yayınlanmasına aracılık ettiği reklamların fatura bedelinin iddianamede yazdığı gibi 3.418,88 TL değil 7.790 TL olduğunu, buna karşın aynı kişi ve ajansının aynı dönemde Cumhuriyet gazetesinde yayımlattığı üç tane reklam varken, Posta gazetesinde 42 tane, Milliyet gazetesinde 28 tane, Hürriyet gazetesinde 27 tane, Habertürk gazetesinde 26 tane, Sabah gazetesinde 15 tane, Star gazetesinde 26 tane reklam yayımlattığını, (*Kaynak 1 Haziran 2016, Sözcü Gazetesi) 2008 - 2017 yılları arasındaki son on yıllık işlem hacmini esas aldığımızda, Cumhuriyet gazetesinde yayımlattığı reklam sayısının toplamda beş adet olmasına karşın, Star'da 83 adet, Milliyet'te 59, Habertürk'te 55, Sabah'ta 52, Hürriyet'te 46, Yeni Şafak'ta 32, Akşam'da 19 adet olduğunu söyleyelim. Herhalde gerçek tüm çıplaklığıyla görülüyor.

Karşımızda duran resmin tamamına baktığımızda gerçeğin gizlenerek, haksız yere bir algı çalışması yapıldığı açıktır. Bunu da herkesin insaf, hakkaniyet ve vicdan duygusuna bırakıyorum.

8- İddianamenin sekizinci sırada şüpheli para hareketleri arasında saydığı bu işlem nedir? 2014 yılı Mart ayında dört işlemle toplam 40.590.-TL halen Beşiktaş Belediye Başkanlığı görevini yürüten Murat Hazineci reklam faturası bedeli olarak Cumhuriyet gazetesine havale göndermiş. Bilindiği gibi son belediye seçimleri Mart 2014'te yapılmıştır. İşte bu dönemde CHP'den Beşiktaş Belediyesi Başkanlığına aday olan Murat Hazineci Cumhuriyet gazetesine ve web sitesine verdiği şahsi seçim reklamları nedeniyle reklam bedeli olarak toplamda 40.590.-TL ödemiş. Bu durum savcılara tuhaf gelmiş olacak ki iddianamede şüpheli para hareketleri arasında yer verilmiş. Ne diyelim? Bize de savcıların bu tutumu tuhaf geliyor.

9-Cumhuriyet gazetesinde şüpheli para hareketleri arasında sayılan son işlem ise gerçekten şaşırtıcı bir akıl yürütmenin ürünüdür. Şöyle ki;

Cumhuriyet gazetesinde uzun zamandan beri Diyarbakır ve Güneydoğu Bölgesi muhabiri olarak çalışan gazeteci Mahmut Oral'a diğer çalışanlara olduğu gibi her ay düzenli maaş ödemesi yapılmıştır. İşte gazetemiz muhabiri Mahmut Oral, Sarmaşık Yoksullukla Mücadele ve Sürdürülebilir Kalkınma Derneği adlı bir dernekte 2006 - 2008 tarihleri arasında bir dönem yönetim kurulu üyeliği yapmış. Peki sonra? Bu dernek tarafından yoksul ailelere gıda yardımı yapılıyormuş. Ne var bunda? Hayırlı ve iyi bir iş yapan bir dernek işte. Yok öyle değil. Gıda yardımı yapılan yoksul ailelerin genellikle Kongra-Gel (PKK) terör örgütünün kırsal kadrolarında olan örgüt mensuplarının aileleri olduğuna dair şüpheler nedeniyle 2010 yılında düzenlenmiş bir değerlendirme raporu varmış. İşte o raporda, bu derneğin yöneticileri hakkında terör örgütüne yardım suçundan suç duyurusunda bulunulan kişiler arasında adı geçiyormuş. On yıl önce bir yardım derneğinin yönetim kurulunda bir dönem görev yaptığı için hakkında yedi yıl önce suç duyurusunda bulunulmuş diye gazete çalışanı bir gazeteciye yapılan maaş ödemesinden terör suçu çıkarmaya çalışan aklın sahibi, terör örgütüne üyelikten yargılanıyor ve savcı olarak her ay devletten maaş alıyor.

İddianamede Cumhuriyet gazetesi tüzel kişiliğine (Yenigün Haber Ajansı AŞ) yöneltilen, terör örgütleri ile iltisatlı, şüpheli para hareketleri iddiasını zannedirim yeteri kadar cevaplamış ve açıklamış oldum. MASAK'ın bile "gazetenin aynı dönemdeki işlem hacminin içinde oldukça düşük bir tutar olduğunu" belirtmesini tekrar anımsatıyorum. FETÖ/PDY terör örgütü ile irtibat şüphesi bağlamında "şüpheli para hareketi" diye iddianamede yer verilen şahsımla ilgili iddia ve belgeye geldik.İddianamenin 241. sayfasından aynen aktarıyor ve okuyorum:

"28 Mart 2011 tarihinde gerçekleştirdiği işlemle 2.500.-TL tutarında EFT gönderdiği Hüseyin Aktaş isimli şahıs hakkında MASAK veritabanında yapılan araştırma neticesinde; şahsın oğlu olan Atilla Aktaş'ın MASAK Başkanlığı tarafından (...) Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilen (...)sayılı analiz raporunda, yurtdışındaki ATM'lerden çekilmek üzere birbirlerinin hesaplarına havale EFT ve nakit yatırma işlemleri yoluyla para aktaran ve bu nedenle birbirleriyle ilişkili oldukları anlaşılan şahıslardan Şaban Aydın'a ait olan Boğaziçi (...) Ticaret Limited Şirketi'nin mal ve hizmet satışı yaptığı gerçek kişiler arasında bulunduğu tespit edilmiştir."

Burada bir parantez açıp samimi bir itirafta (!) bulunmak isterim. Bu iddianame ve eklerinin içindeki yüzlerce iddia ve belge arasında anlamakta anlamlandırmakta, hem kendime hem başkalarına izah etmekte ve bunu nasıl anlatmalıyım diye düşünüp çözüm yolu bulmakta en çok zorlandığım konu bu oldu.

Yazım ve anlatım şekli nedeniyle anlaşılması gerçekten çok güç ve inanılması gerçekten çok zor olan, fantastik bir irtibatlandırma çalışması ile karşı karşıyayız. 2011 yılı Mart ayının 28. günü 2.500.-TL parayı EFT olarak gönderdiğim Hüseyin Aktaş dışındaki diğer şahıs ve şirketleri tanımadığım ve ne işle meşgul olduklarına dair en ufak bir bilgim de olmadığı için anlatımda kolaylık olması bakımından Boğaziçi Ticaret Ltd. Şti'ni bir varsayım olarak Bursa'daki bir restoran işletmesi diye ele alıp iddiayı tane tane yeniden aktarmam gerekiyor.

28 Mart 2011'de EFT yoluyla 2.500.-TL gönderdiğim Hüseyin Aktaş bir parkeci. Oturduğum evin salonundaki parkeyi yenileme işinin karşılığı olarak kendisine yapılan bir ödeme söz konusu. İşte bundan yola çıkan savcı mealen ve mecazen diyor ki; *“Ey Akın Atalay, bundan 6 buçuk yıl önce evindeki parke işlerini yaptırıp karşılığında 2.500.-TL ödediğin Hüseyin Aktaş'ın bir oğlu var. Oğlunun adı Atilla. İşte bu Atilla bir gün Bursa'daki bir restoranda yemek yiyor. Yemek yediği restoranı işleten Boğaziçi Tic. Ltd. Şirketi ile bu şirketin sahibi olan Şaban Aydın hakkında MASAK'ın raporu var. Ver bakalım hesabımı!..”* Ne desem?

V. KOM Şube analiz raporları hakkındaki beyanım

İddianamede, FETÖ/PDY terör örgütüne yardım etme suçunun maddi unsuru olarak gazetede yayımlanan haber ve yazılar gösterilmiştir. Ama bununla yetinilmemiş, Cumhuriyet gazetesinin yöneticilerini ille de FETÖ/PDY ile irtibatlı, ilgili gösterebilmek için yan deliller araştırılmıştır. FETÖ/PDY terör örgütüne yardım etme suçunu işlediğimin ispatı için başvuru delillerden birisi de kullandığım telefon numarasının geçmişe dönük olarak iletişim kayıtlarının tespitidir. Telefonumda Bylock, eğitim geçmişimde dersane, cemaat kolejleri, hesaplarımızda cemaatçi olarak bilinen şirket, dernek, vakıf, kişi ve kurumlarla herhangi bir iz, emare, Bank Asya ile mudilik ilişkisi ya da EFT/havale ilişkisi aranmıştır.

Tek bir iz ve emare bulunamayınca da bu defa telefon iletişimlerinin kimlerle yapıldığı, bunlar arasında olağan dışı bir iletişim tespiti olup olmadığı araştırılmış. Oradan da bir şey çıkmayınca şöyle garip bir delillendirmeye gidilmiş. 1 Ocak 2013'ten başlayarak tüm iletişim kayıtlarım incelenmiş, hakkında FETÖ/PDY kapsamında şüpheli olarak soruşturma bulunan ya da Bylock kullanıcısı olarak tespit edilen kişilerle olan iletişim kayıtları belirlenmiş. Buna göre son dört yıllık dönem içerisinde Bylock kullanıcısı 5 gazeteci ile (dördüyle bir kez, biriyle birden çok kez) telefonla iletişimim saptanmış. Aynı dönemde FETÖ/PDY'den şüpheli olduğu ileri sürülen 6 kişiyle iletişim saptanmış. Böylece FETÖ/PDY ile iltisaklı olmaktan şüpheli toplam 11 kişi ile iletişimde bulunduğum yönündeki HTS kayıtları dosyaya ve iddianameye delil olarak aktarılmış.

Önce trajedi mi, komedi mi, dram mı? Nasıl niteleyeceğimi bilemediğim bir olguya değinmeliyim. Bu kayıtları FETÖ/PDY örgütüne yardım etmek fiilinin delili olarak iddianameye aktaran savcılığın galiba ayna diye bir eşyadan haberi ve bilgisi yok. Bu soruşturmayı yürüten kişi FETÖ/PDY'ye üyelikten sanık. Kendisinin mantığına göre, telefonla görüştüğü herkes FETÖ/PDY'ye yardım suçu işlemiş; kendisinin görüşme kayıtları da bu suçun delili oluyormuş. Adalet Bakanlığı verilerine göre şu anda 4 binin üstünde hakim - savcı FETÖ/PDY iltisakı, irtibatı nedeniyle meslekten ihraç edildi. Bunlardan 2.500'ü tutuklu, 200'ü hakkında yakalama kararı var. Yani her dört hakim savcıdan biri FETÖ/PDY şüphelisi ya da sanığı oldu. Bu adliyede görevli olan hakim ve savcıların her dört meslektaşından birisinin FETÖ/PDY şüphelisi olduğu verisini bir düşünelim. Meslektaşıyla bir kez bile telefonla görüşme yapması nasıl olur da suç delili sayılabilir? Böylesi bir delil yöntemiyle bu ülkede irtibat/iltisak kapsamına girmeyen tek bir kişinin bile kalmayacağını

farkında mısınız? Üstelik ne konuştuğunun, neden konuştuğunun bilinmesine bile gerek olmadan.

Düşünebiliyor musunuz, bir FETÖ şüphelisi arkadaşının yedi rakamlı telefon numarasını çevirirken son rakamı yanlışlıkla 1 yerine 2 diyerek tuşlasa ve bu numara size ait olsa yandınız gitti. Soruşturma, delil, yargılama denilerek gelinen nokta burası. Kendi açımdan değil, soruşturma görüntüsü altında bu hukuksuzluğa ve mantıksızlığa maruz kalmış herkes adına itiraz ediyorum.

Benimle ilgili HTS kayıtlarının içeriğine gelince; esasen bu detaya girmeyi ilke olarak reddedecektim. Böyle bir saçmalığa cevap vermeyi reddediyorum, demekle yetinecektim. İki nedenle bundan vazgeçtim. Birincisi ailem. Onlar saçma olsun olmasın her iddiaya cevap vermeme, tutukluluk kabusuna son verilmemesi için hiçbir bahane veya mazeret arkada bırakmamamı ısrarla istediler. Protesto etme anlat dediler. İkincisi, benim HTS kayıtlarımda bu delil yönteminin, delillendirmenin ne derece absürd olduğunu gösteren somut bazı örnekler vardı. O yüzden, mahkeme heyeti sormadan ben tek tek cevap vereyim.

Önce Bylock kullanıcısı 5 kişiyle olan görüşme kaydı. İnternet üzerinden araştırttım, kim bu isimler? Necedir? Tanıyor muyum hepsini? Çıkan sonuç şöyle: Bylock kullanıcısı olarak tespit edilen 5 kişinin tümü gazeteci. Bu kişilerden biri Habertürk televizyonunda Ankara Haber Müdürü, diğeri İstanbul'da adliye muhabiriymiş. Kalan üç gazeteciden biri Radikal Gazetesi muhabiri, biri T24 haber sitesi muhabiri ve birisi de Zaman Gazetesi muhabiriymiş. Habertürk televizyonu adliye muhabiri olan gazeteci dışında kalan diğer dört gazeteci ile birer kez iletişim kaydı görünüyor. Hepsinde de gazeteciler beni aramış. Aramanın yapıldığı tarihe bakınca, adı geçen Habertürk TV, Radikal, T24 ve Zaman gazetesinden gazetecilerin beni avukat olarak takip etmekte olduğum, kamuoyu gündemindeki bazı davalar nedeniyle ya da Cumhuriyet gazetesindeki yöneticilik görevim nedeniyle görüş almak için aradıkları hemen anlaşılıyor. T24'te çalışan gazeteci A.A. 2 Haziran 2015 tarihinde aramış. Ondan bir önceki arama 7 dakika önce ve T24 sitesinin genel yayın yönetmeni olan arkadaşım D.A.'nın araması. Anlaşılıyor ki, az sonra muhabirine aratacağımı ve konuyu söyleyerek görüş vermeme istemiş. Tarihe bakınca konu da belli: 4 gün önce gazetede yayınlanmış olan meşhur *"İşte Erdoğan'ın yok dediği silahlar"* başlıklı MİT TIR'ları haberi nedeniyle açılan soruşturma ve gelen tepkiler.

Radikal gazetesi muhabiri F.Y.'nin aradığı ve 59 saniye sürmüş görünen görüşmenin tarihi ise 24 Ocak 2013. Aynı gün veya bir gün önce yapılmış diğer görüşme kayıtlarıma bakınca, bu görüşmenin konusunu da tahmin edebiliyorum. Ya bir gün önce ya da aynı gün müdafiliğini yaptığım Pınar Selek davasında karar verilen duruşma tarihi. Radikal gazetesi muhabiri de pek muhtemel olarak görüş almak için Pınar Selek'in müdafiii olmam nedeniyle aramış olmalı.

Habertürk televizyonundan gazeteci N.A.'nın aradığı ve 18 saniyelik görüşme kaydı olan tarih 6 Aralık 2013. O tarihte diğer televizyon ve basın kuruluşlarından yapılan aramaları görünce anımsadım. Mustafa Balbay'ın Anayasa Mahkemesi'ne yaptığı bireysel başvuru üzerine ihlal kararı verdiği gün ya da bir gün sonrası. Tahminen, görüş almak için televizyon ekranına davet ediyorlar.

Zaman gazetesi muhabiri M.G.'nin aradığı ve 44 saniye görüşme kaydı görünen tarih 7 Mayıs 2016. Anılan gün Cumhuriyet gazetesinin 92. kuruluş yıldönümüne tekabül ediyor. Bu vesileyle aranmış olabilirim. Ama tabii ki anımsama olanağım yok.

Bu sayılan dört gazeteci birer kez beni aramışlar. Beşincisi Habertürk televizyonu adliye muhabiri ile toplamda sekiz görüşme yapmışız.7 kez beni aramış, bir kez de cevaben ben kendisini aramışım. Görüşmelerin beşi aynı tarihte gerçekleşmiş: 9 Aralık 2013. Aynı günün görüşme kayıtlarına bakınca CNN Türk, NTV, Kanal D gibi bir çok medya kuruluşundan da arandığımı anlaşıyor. Eğer yanılmıyorsam Mustafa Balbay'ın tahliye edildiği gün ve bu konuyla ilgili görüş isteniyor. Kalan üç görüşmeden ikisinin tarihi 27 Kasım 2015. Müvekkillerim ve çalışma arkadaşlarım Can Dünder ve Erdem Gül'ün tutuklanmasının ertesi günü yine görüş açıklaması için aramışım.

Ve sekizinci görüşmenin tarihi 24 Mart 2016. Can Dünder ve Erdem Gül hakkında açılan MİT TIR'ları davasının ilk duruşmasının arife günü. Bir ay önce Anayasa Mahkemesi kararı ile tahliye olan müvekkillerin ertesi günü yapılacak ilk duruşmaya katılıp katılmayacağı, savunma yapıp yapmayacağı konusunda benden bilgi almak için aramış.

Bylock kullandığı belirlenen beş kişinin de hangi gazetede çalıştığına, görüşmelerin sayısına, ve muhtemel konusuna kadar bilgi verdim. Belleğim yardımcı oldu. Tarihler yardımcı oldu. Şimdi bunu delil olarak dosyaya koyanlara soruyorum; Mutlu oldunuz mu? Tatmin oldunuz mu? Memnun musunuz? Eski görüşme kayıtlarınızla ilgili gelecekte size de sorulsa bu açıklıkta, doyurucu ve net cevaplar verebilecek misiniz? Benim görüşme sayım az. Şansım varmış, anımsadım. Peki yüzlerce görüşmesi olan insanlar nasıl hatırlasın? Böyle bir delillendirme yöntemi sadece hukuksuz değil, akıl, izan ve insaf dışıdır da...

FETÖ/PDY soruşturmalarında şüpheli olarak tespit edilen altı kişi ile olan iletişim kayıtlarına geldi sıra.

İletişim kayıtlarından birisi bir dershanenin aranması ile ilgilidir. HTS kayıtlarının gösterdiği gibi aynı gün, aynı saat dilimi içerisinde 4-5 tane farklı dershanenin aranmış olmasından da anlaşılacağı üzere bir yakınımın ALES sınavına hazırlık için kısa dönemli bir hazırlık kursunun kaç liraya mal olacağını araştırmak ve karşılaştırmalı fiyat analizi yapabilmek için yapılmış bir aramadır.

Bir diğeri uzun yıllardır tanıdığım bir meslektaş olan Av. Faik Işık'tır. Onun adını kodlamadan açıkça söylüyorum. Çünkü, duruşmadan çok önce medyada deşifre oldu. Evet, iddianame Av. Faik Işık'ın da FETÖ/PDY'den şüpheli olduğunu ve bu nedenle onunla olan iletişim kaydımın da delil olacağını düşünüyor. Faik Işık kamuoyunun tanıdığı bir isim. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın eski avukatı olarak bilinen, daha sonra FETÖ'nün yargı ayağının kurguladığı en medyatik davalardan Şike davasında Fenerbahçe kulübü başkanı Aziz Yıldırım'ın avukatı olarak cemaatçi yargıdan, onların hukuksuzluklarından söz eden birisiydi. Ama ilginç olan gelişme bir ay önce gerçekleşti. 15 Temmuz Darbe Girişiminin hedef aldığı kurumlardan birisi TBMM idi. Nitekim, darbe girişimi suçundan yargılananlar, TCK'nın 311. maddesinde yazılı yasama organına karşı suç iddiasına da muhatap oldular. Geçtiğimiz ay TBMM tüzel kişiliği adına İstanbul'daki 24. Ağır Ceza Mahkemesine davaya katılma talebinde bulunuldu. Peki, FETÖ/PDY'nin darbe girişimine ilişkin davada mağdur olan TBMM tüzel kişiliğini avukat olarak kim temsil ediyor biliyor musunuz? Avukat Faik IŞIK. TBMM Başkanlığı FETÖ'cü darbecilere karşı kendi hakkını savunmak üzere avukat Faik Işık'ı vekil tayin etmiş. Faik Işık'ın 15 gün önce, TBMM'den sonra Başbakanlığın da vekili olarak bu davalara müdahale dilekçesi verdiği basında yer aldı. Ekte bu gazetelerin kupürlerini veriyorum. İddianame ise benim Faik Işık'la birkaç kez iletişim kaydım olmasına dayanarak Faik Işık üzerinden beni FETÖ'ye yardımla suçluyor.

Kalan dört görüşme kaydından üçü hiç tanımadığım, konuşmadığım, görüşmediğim, isimlerini ilk kez iddianamede okuyunca duyduğum, birinin infaz koruma memuru, birinin uzman çavuş, ötekinin öğretmen olduğu söylenen H.Ş., Ş.E. ve M.A. isimli kişiler. Görüşme kayıtlarına baktım. Biri Şubat 2014'te, diğeri Temmuz 2015'te benim telefonuma mesaj yollamışlar gözüküyor. Böyle bir mesaj almadım ya da anımsamıyorum. Bazen bayramlarda, kandillerde veya ilgisiz günlerde hiç tanımadığım numaralardan matbu, şablon içerikte ya da ilgisiz mesajlar geliyor. Tanımadığım numara olduğu için silerim. Sanırım o türden iki mesajdır. Bir tanesi ise (0850) ile başlayan genellikle satıcıların ya da servislerin kullandığı bir telefon numarasıdır. Nitekim, Edirne C.Başsavcılığı'ndan gelen müzekkere cevabında, UYAP'ta anılan isimde bir kayıt olmadığı ve adı geçen dosyanın KYOK ile kapatıldığı belirtilmiştir.

Son görüşme kaydına gelince, E.M. isimli İstanbul emniyetinden bir polis memuru aramış. Peş peşe iki günde 30 Eylül 2014 ve 1 Ekim 2014'te üç görüşme olmuş. İki kez aramış ve bir kez de ben cevap olarak aramışım. Muhtemelen gazetemizle ya da yazarlarımızla ilgili bir konuda aramıştı. Ayrıntıyı anımsamıyorum.

HTS kayıtlarıyla ilgili açıklamam bundan ibarettir.

VI. Sosyal medya paylaşımları hakkındaki açıklamalar:

İddianameye toplam 63 adet tweet mesajım konulmuştur. Bu tweetlerin, FETÖ'nün yayın organlarına ve şirketlerine yönelik operasyonlara karşı çıkararak açıkça örgütü desteklemek anlamına geldiği, FETÖ'yü koruduğu ve kolladığı, meşru devlet yapılanmasını ve operasyonlarını adeta bir terör örgütü faaliyetiymiş gibi gösterdiği iddia ediliyor.

2014 yılında 14 Aralık günü, birbirini takip eden sekiz tane tweet mesajı paylaşılmıştır. İçeriğine bakıldığında, O gün Zaman gazetesi ve Samanyolu televizyonuna yapılan operasyon ve gözaltılarla ilgili bir değerlendirme olduğu görülüyor. Hiçbir şekilde FETÖ'ye yardım olarak değerlendirilemez. Bu kadar açık ve net bir metinden FETÖ silahlı terör örgütünü destekleme, koruyup kollama suçu çıkarmaya çalışan bir hukuk aklının toplumu getireceği nokta, suskunluk ve sessizlik yasağıdır; eleştiri yasağıdır, düşünce suçudur.

2015 yılında 26 Ekim'de Koza İpek grubuna yapılan kayyım tayini ile ilgili değerlendirmeyi içeren dört tweettir. Bir gün sonra 27 Ekim'de de iki konuda paylaşım yapılmıştır. O günlerde medyada Cumhuriyet gazetesine yönelik bir dezenformasyon yayılmaya başlanmıştı. Bu kapsamda, gazetenin FETÖ'yle irtibatlı denilen bazı şirketlerden reklam yoluyla finanse edildiği yalanına karşı somut ve kesin bilgiler, rakamlarla cevap verilmiştir.

27 Ekim 2015'teki paylaşılan bazı değerlendirmeler ise cemaate yönelik operasyonlar hakkında idi. Adı geçen paylaşımlara bakıldığında, bu içerikten FETÖ silahlı terör örgütüne destekleme şeklinde bir sonuç çıkarmak zorlama bir yorumla bile olanaksızdır. Hukukun gereklerine uygun davranılmasını belirten bir içerikten, FETÖ'yü destekleme gibi bir suçlama yapmak, olsa olsa FETÖ soruşturmalarını sulandırarak, ciddiyeysiz hale getirerek FETÖ'ye destek çalışması olabilir.

28 Ekim 2015'teki tweet paylaşımları Kanaltürk ve Bugün televizyonlarının yayınına kayyımların tasarruf ve kararıyla son verilmesini ve ilgili kanunlar bağlamında kayyımların

yetki ve görevlerini açıklayan şahsi bir bilgilendirme ve yorumu içermektedir.30 Ekim 2015'teki iki tweet de aynı konudaki paylaşımlardır.

5 Mart 2016'da Zaman gazetesi yönetiminin kayyım devredilmesine dair daha önceki değerlendirmelerle aynı çerçevede ve yönde paylaşımlar yapılmıştır.

6 Mart 2016'da bu defa Cumhuriyet gazetesine de kayyım atanması yönünde bazı medya organlarından yayılmaya çalışan bilgilere cevap niteliğinde iki tweet paylaşılmıştır. Diğer iki tweet ise on gün önce Anayasa Mahkemesi'nin verdiği müdafilik yaptığım bir başvuru hakkındaki kararla ilgilidir. 6 Mart 2016'da paylaştığım bu dört tweetten birinin iddianamede yer alması ilginçtir. Tesadüf mü? Tefavuk mudur? Yoksa başka bir amaçla mı iddianameye konulmuştur? Bilemiyorum. Tweet'in içeriği şöyledir:

“Yeni hedefleri Cumhuriyet gazetesine mi çökmek? Ama bunu cemaat medyasına yaptıkları gibi yapmazlar. Hüseyin Gülerce misali işbirlikçi ararlar.”

Tweet tarihi 6 Mart 2016. Aradan yaklaşık sekiz ay geçtikten sonra 31 Ekim 2016'da Cumhuriyet Gazetesinin 16 yöneticisine yönelik büyük bir operasyon yapıldı. Tam sekiz ay önceki Tweette denildiği gibi Hüseyin Gülerce misali işbirlikçiler devşirilmişti. Bununla da yetinilmemiş, bizzat Hüseyin Gülerce'nin kendisi dahi tanık yapılmıştı. Üstüne, sekiz ay sonra gerçekleşen öngörümüz de iddianameye konulmuş. İnsan daha ne ister ki? Bu davayı özet ve net olarak açıkladıkları için teşekkür ederiz.

İddianameye konulan son beş tweet paylaşımı 14 Mart 2016'dadır. Burada da Cumhuriyet Gazetesine kayyım atanacağı, el konulacağı yönündeki söylenti ve haberlere cevap mahiyetinde paylaşım yapılmıştır. İddianamede, suçlamaya dayanak gösterilen 63 adet tweet mesajı bunlardır. Oysa; aynı tarihlerde FETÖ'ye dair görüş, tespit ve değerlendirmelerimi içeren çok daha belirgin ve net mesajlar da vardı. Nedense görmezden gelinmiş. O mesajlarda iddianameyi, suçlamayı çürüten açıklamalar yer alıyordu. Mesela, 14 Aralık 2014'te Zaman gazetesi ve Samanyolu televizyonuna yapılan operasyon ve gözaltılarla ilgili olarak o tarihteki sekiz tweet'im iddianameye aktarılmıştı. Bu tweetlerle FETÖ'yü desteklediğim, koruyup kolladığım söyleniyordu. Ama 11 gün sonra 25 Aralık 2014'te yaptığım paylaşımındaki değerlendirmeler unutulmuş. FETÖ/PDY'yi desteklediğimi, koruyup kolladığımı iddia eden iddianameye ithaf ederek, 16 tane peşpeşe paylaşılmış o tweetlerin bir çıktısını ekte dosyaya sunuyorum. Çok kısa bir bölümünü fikir vermesi açısından burada okumak isterim. Şöyle:

“Biz açıkça diyoruz ki; evet, özellikle emniyet, yargı ve eğitimle ilgili devlet kurumlarında devletin meşru ve yasal işleyiş gereklerine göre değil, bir dini cemaatin hiyerarşik düzenine ve meşru siyasi iktidardan önce o cemaat hiyerarşisinin talimatlarına göre kamu gücünü kullanan bir örgütlü yapı ve buna bağlı kamu görevlileri var. Bu yapı ve kişiler çok etkili ve yetkili görevlere tayin edilmişler, bir çok hukuksuzluğa, suça bulaşmışlardır. İvedi olarak bu yapının ve üyelerinin o kurumlardan tasfiyesi meşru ve gereklidir. İkinci olarak suç ve ceza sorumluluğunun şahsiliği ve adil yargılanma ilkeleri asla atlanmadan, bir dönem o hiyerarşinin üyelerinin pervasızca uyguladığı yöntemlere asla başvurulmadan, tümüyle hukukun sınırları içerisinde suçlular yargı önüne çıkarılmalıdır. Cemaat taraftarlarının bu konudaki ‘biz tümüyle masumuz, biz darbecileri yargılayan, askeri vesayeti bitiren, yolsuzlukları açığa çıkaran kahraman, vatansever insanlar topluluğuyuz’ teranesine hiç aldanmadan ısrarla üzerine gidilmelidir.”

Evet bu kadar net. Nokta.

İnsanların söylediği sözleri, söylendiği zamandan, mekandan, bağlamdan ayırmak, soyutlamak doğru değildir. FETÖ'ye dair yukarıdaki görüş ve değerlendirmeler herkese açık bir platformda 17/25 Aralık'ın birinci yılında, 25 Aralık 2014 günü yapılmıştır. Bazı fikirlerin zamanında söylenmeyip, çok sonradan ifade edilmesi, sözün değerini de, inandırıcılığını da kaybetmesine neden olabilir. Bu nedenle sözler kadar ne zaman söylendiği, hatta bazen kimin tarafından söylendiği bile önem taşır. FETÖ'ye dair yaklaşım ve fikirlerimi, bu yapıyla mücadele edilmesi hakkındaki görüşlerimi 25 Aralık 2014'ten önce de, sonrada hep aynı çizgiden hareketle ifade ettim. 17/25 Aralık operasyonlarının gerçekleştiği günlerde paylaştığım şu tweet mesajı da destek mi? Tweet tarihi 25 Aralık 2013. İçeriğinde şunlar yazıyor: *“Hükümetin yolsuzluk, rüşvet ve rant batağına saplandığına da, poliste ve yargıda cemaat odaklı bir çeteye de kaniyim. Hükümetten hesap sormanın yolu ve yöntemi bellidir. Eğer yargıya çeteler egemen olmuşsa çetelerden nasıl hesap soracağız?”* Bu mesajdan sonra FETÖ'ye destek diyen kimseyi okuma kursuna göndermek gerekmez mi?

FETÖ'yü desteklediğim, koruyup kolladığım gibi gerçekdışı suçlamaya bunlar yeterli cevap değilse 22 Eylül 2015 günlü 1'den 13'e kadar sıralanmış Twitter paylaşımlarıma da, 17 Aralık 2015 günlü paylaşımlarıma da bakılabilir. Sözü uzatmamak için bu kadarını belirtiyorum. FETÖ'nün yayın organı ve şirketlerine yönelik operasyonlara karşı çıkararak örgütü destekleme yoluna gittiğim iddiasına, 15 Temmuz 2016 gecesinde darbe girişiminin en kritik saatlerindeki paylaşımı ve zamanını da ilave edeyim. Paylaşımın yapıldığı zaman: 16 Temmuz 2016 saat: 01:03.O gece bombaların patlatıldığı, helikopterlerden ateş edildiği, her şeyin belirsiz olduğu saatler. Cuntacıların TRT'de darbe bildirisini okutmasından az bir süre geçmiş. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın televizyondan halkı meydanlara davet etmesinden 30 dakika sonra. Ne yazmışım tweette? *“İleride hepimiz sözüümüz kadar suskunluğumuzla da değerlendirileceğiz. Darbeler, cuntalar çözüm değildir. Çözüm demokrasidedir.”*

İddianamede yer bulamayan sosyal medya paylaşımları böyle. Peki sosyal medya dışında bu konudaki olgular, belgeler, bilgilerde ne var?

Mesela, FETÖ yapısının ilk kumpas davası olan Ergenekon davasının birinci iddianamesinde *“Cumhuriyet Gazetesi, Ergenekon Terör Örgütünün medyadaki merkez üssüdür”* denildiği 2008'de, ben bu gazetede üst düzey yöneticidim desem...

Mesela, Ergenekon'un medya ayağına operasyon yapıyor yalanıyla kurgulanan Odatv davasında, 2011'de müdafilik yapıyordum. Hem de tarihin garip bir ironisi olarak, şimdi FETÖ'ye yardım suçlamasından bu davada beraber yargılandığımız Ahmet Şık'ın müdafisiydim desem...

Mesela, o tarihte siyasi iktidarın gözdesi, birilerinin kahramanı, efsane savcısı Zekeriya Öz'ün şahsına Mart 2011'de yaptığı yazılı tebligatta; *“İmamın Ordusu başlıklı kitap taslağını savcılığa teslim et, yoksa avukatlık, müdafilik falan anlamam hakkında Ergenekon Terör Örgütü ne yardım suçundan soruşturma açarım”* yazılı olduğunu söylesem...

FETÖ'nün özel yetkili mahkemelerdeki yapılanması ve elemanları, Ergenekon'a yardımla suçluyor, tehdit ediyordu; ömürleri yetmedi. Şimdiki terör savcıları FETÖ'ye yardımla suçluyor. Tutuklatıldılar ve dava açıldılar. Ne desem?

Oda TV ve Ergenekon davalarındaki yargı sürecini, bu süreçte olanları anlatmam için 2012 yılı başında Avrupa Parlamentosu'ndan bir davet gelmişti. 31 Ocak 2012'de Brüksel'de

parlamento binasında bu konuda bir sunum yaptım. Benimle birlikte Türkiye'nin daimi temsilcisi Büyükelçi de sunum yaptı. O, yapılan uygulamaları savundu. Ben ise özel yetkili mahkemelerin uygulamalarındaki hukuksuzlukları, haksız ve yaygın tutuklamaları, muhaliflere yapılan baskıyı, bu mahkemelerde adil yargılanma yapılmadığını, insanlara yargı eli ile zulmedildiğini anlattım.

Hiç kuşum yok, o gün neler anlattıysam, bugünler için de aynı şeyleri söyleyeceğim. Değişen pek bir şey yok. Yapılanlar aynı, yalnızca yapanlar değişmiş.

O gün yaptığım konuşmanın yazılı metnini de istemişlerdi çeviri için. Avrupa Parlamentosu'nun arşivinde duruyor. O konuşma metninden kısa bir pasajı okumak isterim. Şöyle demişim:

“(...) Türkiye’de artık demokrasinin üzerinde bir nevi Demokles’in kılıcı işlevini üstlenen özel görevli savcılık ve mahkemeler aracılığıyla tutuklamalar gündeme gelmektedir. Son aylarda olay daha da vahim bir seyir izleyerek, insan hakları ihlalinin öznesi muhalifler olmaktan daha öteye geçmiştir. Artık gazeteciler ve avukatların görevlerini yapmaları da terör eylemi ya da terör örgütü üyelerine yardım etmek olarak değerlendirilerek, soruşturmaya uğramakta ve çoğunlukla tutuklanmaktadır. Yaratılan baskıcı ortam nedeniyle gazete ve televizyonlar haber verememekte, eleştirememekte mağduriyet endişesiyle siyasi iktidarın hoşuna gitmeyecek davranışlardan kaçınmaktalar. (...)”

Türkiye’de özel görevli savcılık ve mahkemeler bir hukuksal güvence mekanizması ya da bir yargı kurumu olmak yerine muhaliflere yönelik siyasal baskı aracı işlevini üstlenmiş durumdadır.”

Bakıyorum da Türkiye’de hukuk cephesinde değişen bir şey yok.

VII. İddianamenin delil kabul ettiği haber ve köşe yazıları hakkında açıklamalarım:

İddianamenin 172 ile 202. sayfaları arasındaki haber ve köşe yazılarının, hangi sanıklar yönünden hangi suçlama için olduğu belirtilmeden, suçla ve sanıklarla nedensellik ilişkisi kurulmadan delil olarak kabul edildiği anlaşılmaktadır. Gazetelerde, internette, sosyal medyada Cumhuriyet gazetesi hakkında eleştiri, suçlama, övgü ya da sövgü içeren her gün yüzlerce yayın yapılmaktadır. Bunların çoğu somut bir bilgi ya da veriye dayanmayan fikirler, görüşlerdir. İçlerinde çok sayıda kışkırtıcı, provokatif, manipülatif yayın da bulunur. İddianamenin bu türden yayınlardan bazılarını adeta kanıt olarak bir değer atfedercesine iddianameye alması, adı iddianame olan bir hukuki belgenin ciddiyeti ve ağırlığına uygun değildir, yakışmaz. Bizi her safsataya, dedikoduya, yalana, yanılsa cevap vermek zorunda bırakmak sağlıklı bir yargılamaya engel olmak demektir. Bu türden haber ve köşe yazılarına yer vermek suretiyle iddianame adeta bir çöp yığını haline getirilmiştir. Bu iddianame, ne yazık ki iddianame kavramı adına da talihsizlik olmuştur. Bu belgeye olsa olsa ironiname demek daha uygun düşmektedir. Çünkü bu belgeyi hazırlayana, tanıklara, delil olarak gösterilen yazılara, bilirkişilere ve belgenin içeriğine bakınca, bunun bir ironi belgesi olduğu apaçıktır.

İddianamede delil olarak gösterilen ve söylediğim bağlam içerisinde kalan yedi tane yazıyı ciddiye alıp cevap vermeyi zul sayıyorum. Tümüyle manipülasyon amacıyla, husumete dayalı olarak yazılmış ve kirlili bir planın parçası olarak yayınlanmış safsata ve yalanlardır. Reddediyorum. Aydınlik gazetesi ve Vatan Partisinin siyasi çizgisinin karakteristik özelliğini

her satırında barındıran bu yayınlar kof yalanlar olup, hak ettikleri yer iddianameler değil, çöplüklerdir. Bu yedi yazı; 23.09.2016 tarihli Turktime’da yayımlanan yazı; 24.09.2016 tarihinde Kanal A televizyonunda yayınlanan Perde Arkası programının içeriği, Hikmet Çiçek isimli yazarın “Cumhuriyet Bu Hale Nasıl Geldi” başlıklı 31.10.2016 tarihli yazısı, Oktay Yıldırım isimli yazarın 01.11.2016 tarihli, “Cumhuriyet gazetesi ve Düşman Hukuku” başlıklı yazısı, Rıza Zelyut isimli yazarın 2.11.2016 tarihli, “Cumhuriyet’e Operasyonun İç Yüzü” başlıklı yazısı, aynı yazarın 09.11.2016 tarihli, “Günahkar Olsak da Cumhuriyet’i Yazacağız” başlıklı yazısı, Ceyhan Mumcu’nun Sabah gazetesinde 01.11.2016’da yayınlanan röportajıdır. Bu yedi yazı dışında adımın geçtiği dört yazı vardır. Birisi 26.12.2015’de Medyadarad adlı internet sitesinde yayınlanan benimle yapılmış bir röportajdır. Yazının içeriğine bakınca, herhalde savcılığın başına o sırada taş düşmüş olmalı ki, ilk defa sanık lehine bir delile yer vermiş diye düşündüm. Bu vesileyle, Cumhuriyet gazetesinin FETÖ’ye yardım ettiği, FETÖ’yle uzaklığı – yakınlığı konusunda 2015 yılı sonunda konuyu açıklığa kavuşturan bir yazılı açıklamaya iddianamede yer verildiği için savcılığa teşekkür mü etmeliyim, bilemedim. Esasında, bu röportajdaki ifadeleri bile aleyhe kanıt diye düşünen bir zeka ve mantık yürütme ile karşı karşıya olduğumuzun farkındayım.

Diğer üç yazıdan biri, o tarihlerde Sözcü gazetesinde yazan gazeteci Oray Eğin’in eleştiri yazısıdır. 22.11.2015’te yayınlanan o eleştiri yazısında, cemaatin medya organlarına idari tasarrufla kayyım atanarak el konulması vesilesiyle yaptığım değerlendirme nedeniyle beni eleştirmişti. Cemaate sempati olduğunu ileri sürerek, bu el koyma işlemine en çok üzülen iki kişinin CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu ile benim olduğumuzu, Fuat Avni isimli internet trolünün, ‘sıranın diğer muhalif gazetelere de geleceği’ şeklindeki manipülasyonuna inandırıcılık kattığımızı söylüyordu. Nihayetinde haksız ve yersiz de olsa bir eleştiri yazısıydı. Bununla beraber, yazdığı yayın kuruluşunun okur profiline yönelik yanlış ve gerçek dışı bilgiler, haksız eleştiri ve değerlendirmeler ulaştırmış oluyordu. Kendisine, aynı gün, yani 22 Kasım 2015’te twitter üzerinden paylaşımında bulunarak cevap verdim: Cemaate sempati değil, tam tersine antipati olduğunu belirterek, şahsımı ve Cumhuriyet gazetesini absürd bir şekilde herhangi bir dini cemaatle ilişki ya da işbirliği içinde olmakla itham etmenin, masum bir fikir beyanı olmadığını, Cumhuriyet gazetesine yönelik karanlık niyetlerin hazırlığında bilerek ya da bilmeden rol almak olduğunu ifade ettim. Bu cevap 23 Kasım 2015 tarihinde Odatv internet haber sitesinde “Cumhuriyet’ten Oray Eğin’e Yanıt” başlığıyla yayınlandı. Aradan bir yıl geçti, o gün verdiğim cevaptaki öngörü gerçekleşti. Cumhuriyet gazetesinin bütün yöneticilerini 31 Ekim 2016’da bir operasyonla gözaltına aldılar, sonra da tutuklandık. Cezaevinde iken avukatlarımız getirdiler, gördüm; Oray Eğin kendi internet blog sayfasında bu operasyona dair şunları yazmış: “(...) Sonra yazacağımı şimdiden özetleyeyim: Başından sonuna kadar FETÖ taktikleriyle işlenmiş, FETÖ’nün herkesi tuzağa düşürdüğü bir operasyon bu. (...) Gelelim benim yazımın delil sayılmasına. Belli ki FETÖ’cü savcı şark kurnazlığıyla ‘aynı saftan’ yani muhalif bir gazetecinin yazısını koyarak kendince inandırıcılık katmak istemiş. Cem Küçük vs. falan olsa kendileri de inanmayacaklar belli ki. Ben açık istihbarattan, yani basılı gazetede çıkan haberlerden, köşe yazılarından yola çıkarak bir medya analizi yapıyorum. Cumhuriyet’in değişen yayın çizgisi, attığı manşetler orada. Her şey bir yana köşe yazısından soruşturma açılır, davada delil olarak kabul edilebilir mi? AKP’ye yönelik kapatma davasına ‘Google davası’ diye – haklı olarak – burun kıvrıyanlar neden Cumhuriyet soruşturmasının üzerine atlıyor? Ortada bir tuzak var, belli.”

Bu bölümde yer verilen diğer iki yazı İbrahim Yıldız ve Leyla Tavşanoğlu ile yapılmış iki röportaj. Her iki röportaj içeriğinde de Cumhuriyet’in terör örgütlerine yardım ettiğine dair somut bir fiil isnadı yoktur. Daha çok vakıf yönetim kurulu seçimleri ve yayın politikası

konusunda kişisel değerlendirmeleri içermektedir. O konuda daha önce ayrıntılı açıklamada bulundum.

VIII- Tiraj düşüşü ve CUMOK tepkisi iddiası hakkında açıklamalarım:

Cumhuriyet gazetesinin yayın politikasının değiştiğine, bu değişime okurlarının tepki gösterdiğine inanmış ve inancımı kanıtlama çabasına girmiş bir soruşturma ile karşı karşıyayız. İddianame, 2013'ten sonra değiştiğini söylediği yayın politikası nedeniyle bu tarihten itibaren gazetenin satışında belirgin olarak düşüş yaşandığını yazmış. Bu konudaki iddiasını kanıtlamak amacıyla 2008-2016 yılları arasında gerçekleşen satış adetlerini Basın İlan Kurumu Genel Müdürlüğünden sormuş. Basın İlan Kurumu 4 Kasım 2016 tarihli yazısı ekinde belirtilen dönemlerdeki satış adetlerini gösteren bir tablo yapıp göndermiş. 1 Ocak 2008'den itibaren her ay ayrı ayrı satış adetlerine bu tabloda yer verilmiş. Bu tabloda her ayın satış adetleri iki ayrı türde yazılmış. Birinde "günlük fiili satış ortalaması" yazılmış, yanındaki sütunda da "aylık tiraj" sayısı. İddianame bu tablodan en yüksek 1-2 ayın tirajı ile en düşük 1-2 ayın tirajını – sanki rasgele – seçerek iddiasını bu tabloya dayandırmıştır. Hemen söyleyeyim, Basın İlan Kurumunun hazırlayıp göndermiş olduğu satış tablosundaki "günlük fiili satış ortalaması" hanesindeki sayıların tamamı doğru; aylık tiraj hanesindeki sayıların hemen tamamı yanlış ve hatalıdır.

Peki ben kim oluyorum da Basın İlan Kurumunun resmi yazısı ekinde yer alan satış verilerinin hatalı olduğunu söylüyorum? Neye dayanarak bu iddiada bulunuyorum? Ne malum benim iddiamın doğru olduğu? Şuradan biliyorum ve iddia ediyorum: Basın İlan Kurumu, savcılığa gönderdiği bu satış adetlerini her ay elektronik ortamda bizden, yani Cumhuriyet gazetesinden alıyor da ondan biliyorum. İlgili mevzuat gereğince Basın İlan Kurumundan resmi ilan alan bütün gazeteler her ay kuruma bir İcmal Varakası düzenleyip vermek zorundadırlar. Bu kapsamda bir çok verinin yanı sıra gazetenin satış adedi de bildirilir. Kurum, bu satış bilgilerini gazetenin dağıtımını gerçekleştiren ana bayi üzerinden kontrol ve teyit eder. Kısaca kurumun hazırladığı bilgilerin ve verilerin kaynağı Cumhuriyet gazetesinin verileridir.

Esasen tablodaki aylık tiraj rakamı olarak yazılmış verilerin hatalı olduğunu anlamak için benim gibi bu konuyu bilmek, kaynak bilgilerine sahip olmak da gerekmez. Satış tablosuna biraz dikkatle bakılırsa, Mayıs 2014'den sonra çok bariz şekilde 1 milyonluk bir ani düşüş görünüyor. Oysa, aylık tiraj toplamında 2,6 milyondan 1,6 milyona bir anda düşmüş ve takip eden bütün aylarda bu şekilde devam etmiş rakama karşın, günlük fiili satış ortalamasında ise bir değişim olmadığı da belli. O halde, ya günlük fiili satış ortalamasındaki veri doğru yazılmıştır ya da aylık tiraj hanesindeki veri. İkisinin aynı anda doğru olması mümkün değildir. Çünkü günlük fiili satış ortalamasını ilgili aydaki gün sayısı ile çarptığımızda aylık tirajı bulursunuz. Ya da aylık tiraj sayısını, ilgili aydaki gün sayısına bölerseniz günlük fiili satış ortalamasına ulaşırsınız.

Mesela, Nisan ayında günlük fiili satış ortalaması 50.000 adet ise, bu sayıyı Nisan ayındaki gün sayısı olan 30 ile çarptığımızda aylık tiraj adedi bulunur. Yani 50.000 adet x 30 gün = 1.500.000 adet aylık tiraj olması gerekir.

Mesela, Mayıs ayında aylık tiraj 3.100.000 adet ise günlük fiili satış ortalamasının, bu sayının 31'e (Mayıs ayındaki gün sayısı) bölünmesi ile 100.000 adet olması gerekir. Bu basit aritmetik gerçeğin ışığında tablodaki "günlük fiili satış ortalaması" ile "aylık tiraj" haneleri arasında bulunması gereken bu denkliğin 1 Ocak 2008 ile 1 Mayıs 2014 döneminde bulunmadığı görülmektedir. 1 Haziran 2014 ve sonraki aylarda ise bu iki veri arasında denklik

bulunduğu görülüyor. Tablonun, günlük fiili satış ortalamasının yer aldığı hanesinde yazılan satış adetlerine bakıldığında – ki doğru veriler buradadır – Cumhuriyet’in günlük fiili satış ortalamasının 2009 yılından başlayarak 2016 yılı Kasım ayına kadar hep 50 bin – 53 bin aralığında gerçekleştiği açıkça görülüyor. Basın İlan Kurumunun gönderdiği ve iddianameye dayanak yapılan bu satış tablosunu görünce, gazetemizin avukatı 23.11.2016 tarihinde aynı kuruma başvurdu. Bilgi Edinme Hakkı Kanunu uyarınca 2008 – 2016 dönemi için günlük fiili satış ortalaması ile aylık tirajı gösteren bir tablonun verilmesini talep etti. Ekte bir fotokopisini sunduğum Basın İlan Kurumunun cevabi yazısı ve ekindeki satış tablosu geldi. İddianamedeki iddianın kanıtı bağlamında, ek olarak dosyaya eklenen 4 Kasım 2016 tarihli tablo ile bize verilen 15 Aralık 2016 tarihli tablo karşılaştırıldığında, günlük fiili satış ortalaması olarak yazılmış bütün verilerin birebir aynı olduğu görülecektir. Buna karşın şimdi sunduğumuz 15 Aralık 2016 tarihli tablodaki aylık tiraj hanesi ile dosyadaki tabloda yer alan aylık tirajın epeyce farklı olduğu bellidir. 4 Kasım tarihli tabloda aylık tirajın hatalı yazıldığı 1 Ocak 2008 – 1 Mayıs 2014 dönemindeki veriler, bu defa yeni hazırlanan tabloda düzeltilmiştir.

Cumhuriyet gazetesine yönelik verilerde yapılan bu hatalı ve yanlış veri bildirimini, suçlamanın delili olarak kullanılmıştır. Eğer üzerine gidip, araştırma yapmasak bunun üzerine saçma suçlamalar inşa ediliyordu. Dolayısıyla yapılan hatanın, bir maddi hata mı yoksa manipülasyon amaçlı mı yapıldığı, herhangi bir kasıt olmadan yanlış düzenlenmiş bir resmi belge mi yoksa sırf Cumhuriyet yöneticileri aleyhine sahte delil oluşturması için bilerek ve isteyerek yapılmış bir resmi evrakta sahtecilik mi olduğunu gerçekten bilemiyoruz. Zira son yıllarda hep Cumhuriyet gazetesi aleyhine tesadüfen yapılmış ağır kusurlarla karşılaşmak rutin hale geldi. Ama madem ki, Cumhuriyet gazetesinin satış adetine, etkinliğine dair yanıltıcı ve yanlış sayılar dolaşıma konulmuştur, o halde kamuoyunun doğru bilgilenmesini buradan temin edelim. Ekte size sunduğum tabloda, Cumhuriyet gazetesinin son 30 yıllık dönem bakımından yıl yıl satış adeti ortalaması var. Hangi yılda günlük satış ortalaması kaç adetmiş, bu tabloda var. Bu tablo, Cumhuriyet gazetesi satış servisinin verilerini içermektedir. Görüldüğü gibi 1991 yılından sonraki 25 yıllık dönemde iki yıl hariç gazetenin günlük fiili satış ortalaması 40 bin ile 60 bin arasında gerçekleşmiş. Şunu da eklemeliyim; satış adeti artık reklam verenler ve reklamcılar nazarında itibar edilen bir ölçüm değeri değildir. Çünkü, gazetelerin satış adetlerinin gerçeği yansıtıp yansıtmadığına dair çok ciddi kuşkular vardır. Bu nedenle Türkiye’de hemen bütün ulusal gazetelerin, belli başlı reklam verenlerin ve reklam ajanslarının oluşturduğu bir birlik tarafından bir tiraj ve erişim araştırması yapılmaktadır. Tüm gazetelerin üyesi olduğu ve maliyetini müşterek karşıladığı bu kurumun ölçümüne göre Cumhuriyet gazetesi her gün 350 bin ile 450 bin kişiye erişmektedir. Bunun anlamı bayiden satın alınan her bir gazeteye 8-10 kişinin erişim sağladığıdır. Çok uzun yıllardan beri yapılan bu erişim ölçümünde Cumhuriyet gazetesinin okur katsayısı her zaman en başta gelmiş ve satış adetinin 8-12 katı kadar olmuştur. Geçtiğimiz ay Reuters Ajansı, Oxford Üniversitesinin bir araştırmasını yayınladı. Bu araştırma sonucuna göre, Türkiye’de insanların haberleri takip ettiği gazeteler sıralamasında Cumhuriyet gazetesi beşinci sıradaki gazete. Bunları neden anlattım? Cumhuriyet gazetesinin bu derece etkin ve güvenilir bir bilgi edinme kaynağı oluşunu göstermek için. Herkes biliyor ki, Cumhuriyet gazetesinin bütün yöneticilerinin yargı araçsallaştırılarak tutuklanmış olmaları da bu nedenledir.

Gelelim CUMOK tepkisi denilen meseleye..

İddianame, gazete yönetimine gönderilmiş 330 kişinin adı bulunan ve adına okur bildirisi dedikleri bir metni ve kendisine Cumhuriyet okurları koordinatörü sıfatını takmış bir kişinin beyanlarını, yayın politikasının değiştiğine kanıt olarak gösteriyor. Cumhuriyet gazetesi

kurumsal yapısıyla ilintili ve ilişkili CUMOK adında bir yapı uzun zamandan beri yoktur. Kurulduğu dönem itibariyle samimi Cumhuriyet gazetesi okurlarından bir grubun oluşturduğu bu platform daha sonraki yıllarda kendi aralarında siyasi çekişme nedeniyle bölünmüş ve İstanbul'da iki ayrı CUMOK oluşumu ortaya çıkmıştır. Bunlardan bir grup, kendisini adeta gazeteyi temsil eder bir imajla tanıtarak, olmayacak siyasi misyonlar üstlenmeye çalışıp, gazete kurumsal kimliği nezdinde de statü edinmek istemiştir. Diğer CUMOK grubunu ihanetle suçlayan bildirimler yayınlamışlardır. Okur oluşumları arasındaki bu çatışma ve çekişme nedeniyle 15 yıl öncesinden bu yana gazete ile bu grupları temsil iddiasındaki kişiler arasında mesafe konulmuş ve iletişim kesilmiştir. Kendini CUMOK koordinatörü olarak ilan eden bir kişinin Cumhuriyet gazetesine yayın çizgisi, politikası çizmesi bir hadsizlik ve kendini bilmezliktir. Bu hezeyanların gazete nezdinde bir karşılığı hiç olmamıştır. Bu hususta söyleyeceklerim bundan ibarettir.

IX- Tanık ifadeleri hakkında:

Bu dava kapsamında soruşturma başlatılır başlatılmaz dinlenen özel bir tanık dışında, tamamı gözaltına alınma işleminden sonra ifadesine başvurulmuş 18 kişi daha olmuştur. Bu aşamada her bir tanığın ifadelerini tek tek, satır satır cevaplamaya girişmeyeceğim. Bu nedenle, gerek iddia ve savunma makamlarının gerek heyetiniz üyelerinin soracağı sorulara vereceğim cevaplar dışında tanık ifadeleriyle ilgili genel değerlendirmem şu şekildedir.

Tanık olarak ifadesi alınan kişilerin çoğu suçla ve suçlamayla ilgisiz, dedikodu niteliğinde ve yargılama konusu fiille ilintisiz hususlara değinmişlerdir. Dava konusuyla ilgili – ilgisiz safsata ve gerçek dışı bilgileri ve hatta yalan beyanları ifade eden Cem Küçük, Latif Erdoğan, Hüseyin Gülerce, Talat Atilla, Rıza Zelyut ve Mehmet Faraç isimli tanıkların hakkında ise şunu belirtmek isterim. Bu tanıkların ifadeleri ile ilgili değerlendirmem şu şekildedir:

Üslup, kişilik ve karakterleri kamuoyunca da az çok bilinen kişilerin hakkımdaki olumsuz fikir ve eleştirilerinin, başkaca bir argümana gerek olmadan lehime çok kıymetli bir delil ve kanaat oluşturduğunu değerlendiriyorum. Diğer tanıkların ifadeleri, vakıfta yapılan boşalan bir yönetim kurulu üyeliğine seçim ve gazetenin yayın politikası konusundaki kişisel görüşleri çerçevesinde ve kapsamındadır. Daha önce her iki konuda ayrıntılı açıklamada bulunmuştum. Bu tanıkların beyanları tahtında bir kez daha vurgulamak isterim. Vakıf toplantısı ve seçimlerinin de, gazetenin yayın politikası ve çizgisinin de tartışılıp konuşulacağı, bu konuda tespitlerin yapılacağı zemin ve mekan bu duruşma salonu ve bu yargılama değildir. Vakıfla ilgili konu kendi zemininde, Asliye Hukuk Mahkemesi nezdinde sürmektedir. Gazetenin yayın politikası ve çizgisi konusunda herhangi bir savcılığın mahkemenin siyasi tespiti, müdahil olması yalnızca burada yargılanan biz sanıkların değil, Cumhuriyet'in gerçek okurlarının da kabul etmeyeceği, içine sindirmeyeceği bir girişim olacaktır. Böylesi bir yolu açanları, böyle bir yolla gazeteye müdahale edilmesine neden olanları da okurlar ve kamuoyu unutmayacaktır.

Bazı tanık beyanlarında olup da iddianamenin benimle ilgili değerlendirmesinde suçlama konusu yaptığı bir konuya da bu vesileyle açıklık getirmek istiyorum.

İcra Kurulu Başkanlığı Meselesi..

Halen gazetede çalışan üç arkadaşımızın, tanık sıfatıyla ifadesine başvurulmuştur. Bu arkadaşlar, Cumhuriyet Vakfında daha önce mevcut olmayan yeni yapılanmaya gidildiğini ve İcra Kurulu adıyla yeni bir kurul oluşturulduğunu söylemişler. İddianamenin “Sonuç ve

Değerlendirme” bölümünün 257. sayfasında benimle ilgili iddia ve cezalandırma talebi şu şekilde başlamaktadır:

“Şüpheli Akın ATALAY’ın; (...) iletişim kaydı bulunduğu, tanıklar Ali Açar, Miyase İlknur ve Aykut Küçükkaya’nın da belirttiği gibi Yönetim Kurulu tarafından Vakıf Senedinde yer almayan “İcra Kurulu” adında bir organ oluşturularak bu kurulun başına getirildiği ve bu yolla şüpheliye gazetenin yönetiminde ciddi bir güç sağlandığı...”

Cumhuriyet Vakfında daha önce mevcut olmayan ve iddianameye göre resmi senette de yer almayan bir yeni yapılanmaya gidildiği ve İcra Kurulu oluşturulduğu yanlış bilgidir. Tanık olarak ifade veren arkadaşlarımız belli ki Cumhuriyet Vakfını, resmi senedini bilmiyorlar. Bu da doğaldır. Bu arkadaşlarımız, gazete işletmesinde ve Yeni Gün Haber Ajansı A.Ş bünyesinde oluşturulan İcra Kurulunu sanki Cumhuriyet Vakfında yeni bir yapı olarak anlamışlar. Oysa, Cumhuriyet Vakfı’nda İcra Kurulu oluşumu, resmi senedindeki düzenleme gereğince zaten kuruluşundan beri 23 yıldır olan bir organ ya da yapıdır. İddianameden yukarıda aktardığım alıntı her ne kadar “*vakıf senedinde yer almayan İcra Kurulu adında bir organ oluşturulduğu*” ve başına benim getirildiğimi söylüyorsa da maddi gerçek tam tersidir. Cumhuriyet Vakfının resmi senedi ek klasörlerde var. Savcılar deliller arasına koymuş. Ama belli ki okumadan koymuş. Şimdi size 11. maddeyi okuyorum:

“Yönetim Kurulu, Başkan, Başkan Vekili, Genel Sekreter ve Genel Sayman’ın da içinde bulunduğu yeterli sayıda Yönetim Kurulu üyesinden oluşan bir Yürütme Kurulu seçer. (...) Yürütme Kurulu, Yönetim Kurulu kararlarını, uygulamak ve yürütmekle görevli olup, Yönetim Kuruluna karşı sorumludur.”

Görüldüğü gibi Cumhuriyet Vakfında resmi senedin 11. maddesi uyarınca kurulduğu günden bu yana bir yürütme yani İcra Kurulu vardır. Yeni bir yapılanmaya gidildiği bilgisi yanlıştır. Bununla birlikte, vakfın tavsiyesi üzerine Yeni Gün Haber Ajansı A.Ş’de, işletme şirketinde İcra Kurulu Başkanlığı oluşturulmuştur. Tanıklar ve iddianame bu iki farklı tüzel kişiliği karıştırmışlardır.

Cumhuriyet gazetesine FETÖ – PKK ve DHKP/C terör örgütlerine yardım etme suçlamasının inandırıcı ve ikna edici olmak bir yana saçmalığı ve tutarsızlığının, bu suçlamayı yöneltenleri zan altında bırakacağı kanaati dikkate alınarak savcılık tarafından ilginç bir yonteme de başvurulmuştur. Tutuklamalardan sonra 18 Kasım 2016’da Vakıflar Genel Müdürlüğü’ne (VGM) bir talimat yazılmıştır. Bu talimatın amacı, tutuklu Cumhuriyet yöneticilerine yeni suçlar bulunması için vakfın ve vakfa bağlı şirketin sıkı bir incelemeden geçirilmesiydi. Savcılığın bu talimatı nedeniyle son dönemde sık sık denetimden geçen vakıf ve şirket bir kez daha özel amaçlı olarak incelendi. Bu inceleme sonucunda, başka bir olumsuzluk yüklenemediği için iki taşınmazın satışı, vakıftan gazeteye borç verilmesi ve şirket genel kurulunun toplantıya davet edilmemesi gerekçesiyle, hizmet nedeniyle güveni kötüye kullanma suçu icat edilmeye çalışıldı; daha doğrusu böyle bir suç uyduruldu. VGM’ye bağlı müfettişlik, bir mecazla söylesem savcılıktan gelen vur emrini öldür diye anladığından suç uydurmaya çalışmakla yetinmeyip, hızını alamamış, gazetenin künyesinin nasıl düzenleneceğine kadar mütalaada bulunmuştur.

Cumhuriyet gazetesinin künyesinden İcra Kurulu Başkanı ibaresinin çıkarılmasının bir iddianameye neden aktarıldığını (idd. s, 115) anlayamamakla birlikte yine de cevapsız bırakmayalım. Size ne gazetenin künyesinde hangi sıfatların ve kelimelerin, hangi görevlerin

ve statülerin yazılıp yazılmayacağından!... Gerçekten müfettişler ve savcılar başka işi kalmadı da gazete künyelerini düzenlemeye mi başlıyorlar!.. Gazete künyelerinde belirtilip şirket sözleşmelerinde, Ticaret Kanununda adı geçmeyen genel yayın yönetmenliği, Ankara temsilciliği, bölüm şeflikleri, reklam müdürlükleri ve benzeri yapıların künyede yer alıp almayacağı ile ilgili bir fikriniz de var mı? Şimdi size Cumhuriyet gazetesi dışında üç gazetenin künyesinin yer aldığı gazete kupürlerini sunuyorum. Hürriyet, Star ve Yeni Şafak gazeteleri. Bu gazetelerin künyelerinde de aynı sıfat ve titr'e yer verilmiş. Onların da çıkarması gerekiyor mu? Yoksa bu uygulama Cumhuriyet'e mi özel?

Bu konuya burada bir nokta koyuyorum.

X- Sonuç ve Değerlendirme:

A) İddianamenin sonuç ve değerlendirilmesi hakkında:

İddianamenin bu bölümünden kısa bir alıntı yapıyorum. Diyor ki iddianame;

“ (...) Faaliyetin esasen meşru bir zemine sahip olması da bu durumu değiştirmemektedir. Söz gelimi doktorluk mesleğini icra eden bir kişinin örgütün hiyerarşik yapısına dahil olmasa bile gizlice kendisine getirilen örgüt mensuplarına tıbbi müdahalede bulunması örgüte yardım etme olarak değerlendirilebilir.”

Burada alıntıya bir ara verip, yürürlükteki Ceza Kanununu hazırlayan bilim heyetinin başkanı Prof. İzzet Özgenç'in 2011 tarihli “Suç Örgütleri” adlı kitabından bir bölüm okuyorum:

“ (...) örgüt mensuplarına yapılan her türlü yardımı suç olarak tavsif etmemek gerektiği kanısındayız. Mesela hasta ve yaralı olan örgüt mensubuna iyileşmesi için tıbbi müdahalede bulunulması, ceza sorumluluğunu gerektirmez...”

Görüldüğü gibi, aynı somut örnek üzerinden giderek ceza kanunu eserinin mimarbaşı olan İzzet Özgenç'i iddianame tekzip etmiş. Meğerse, bir doktor kendisine getirilen ağır yaralı bir insana, örgüt mensubuysa tıbbi müdahalede bulunmayacakmış!.. Bulunursa suç sayılırmış. Ne denir ki, böyle insanlık dışı bir hukuk algısı olmaz. Batsın böyle bir zihniyet!..

İddianamenin sonuç ve değerlendirme kısmından yaptığım alıntıya kaldığı yerden devam ediyorum:

“ (...) Basın mensuplarının faaliyetleri de bu kapsamda ele alınmalıdır. Normal şartlar altında kamuoyunun bilgi edinme hakkı, basın mensuplarının da meslek faaliyetlerini icra etme hakkı kapsamında hukuka uygun olan faaliyetler tüm ulusal ve uluslar arası sistemlerde ulusal güvenlik, kamu barışı gibi kriterlerden hareketle sınırlandırılmaktadır. (...)”

Gördüğünüz üzere, iddianame açıkça ikrar ediyor: Normal şartlar altında yaptığınız gazeteciliktir. Ama ne gazetecilik, ne yargı, ne ülke normal şartlar altında değil!

B) Benim sonuç ve değerlendirmem:

Soruşturmayı yürütenler, iddianameyi düzenlemeden hemen önce son bir hamle yaparak hakkımda ille de bir irtibat tesis edebilmek amacıyla Emniyet'e bir yazı yazmışlar. 3 Nisan 2017 tarihli iddianameden 3 gün önce İstanbul Emniyet Müdürlüğü, Mali Suçlarla Mücadele

Şube Müdürlüğünün 31.03.2017 tarihli tutanağı 5. klasörün 18 – 19. sayfalarına girmiş. Tutanakta deniliyor ki;

“Akın Atalay ve Mehmet Murat Sabuncu hakkında FETÖ/PDY ile irtibatlı olup olmadığına ilişkin bilgi talep edilmektedir. Şahıslar hakkında yapılan sorgulamada FETÖ/PDY örgütü kapsamında çeşitli birimler tarafından Dairemize gönderilen ve Analiz Şube Müdürlüğünde toplanan; 1- Yürütülen soruşturmalarda adı geçenler listesinde, 2- Bank Asya’da hesabı olan şahıslar listesinde, 3- FETÖ kapsamında değerlendirilen dernek ve sendikalarda kaydı olanlar listesinde, 4- FETÖ soruşturmasına konu şirketlerin ortakları ve yöneticileri listesinde, 5- BYLOCK programı kullananlar listesinde, 6- KHK ile ihraç edilen emniyet mensupları, sıkıyönetim komutanları atama listesi ve benzeri listelerde, 7- Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı FETÖ/PDY ana çatı soruşturması kapsamında HTS kaydı alınan 72 şahsa ait 336 numaranın irtibatlı olduğu karşı numaraların abone bilgilerine rastlanılan şahıslar listesinde, HAKLARINDA KAYDA RASTLANILMAMIŞTIR.”

Yani soruşturma savcıları son bir derin araştırma daha istemişler. Peki bu araştırma sonucu 3 gün sonra yazdıkları iddianameye yazılmış mı? Tabi ki hayır.

Şimdi gelelim benim sonuç ve değerlendirmeme:

Burada FETÖ’ye yardım suçlamasına muhatap olanlar, Cumhuriyet gazetesinin yöneticileri ve yazarlarıdır. Ortalama zeka sahibi biri suçlamaya ve suçlanarlara bakarak, ortada bir entrika olduğunu hemen anlar. Tutuklanarak cezaevine gönderildiğimizde, FETÖ adına örgütsel faaliyette bulunmak suçundan tutuklandığımızı öğrenen görevliler bile, “haydi canım, olmaz artık bu kadar saçmalık” dediler. Neden tutukluyuz ve neden yargılanıyoruz? Açıkça söyleyeyim; FETÖ konusunda kimileri gibi bağışlanmayı gerektiren, af dileyecek, kullanmışlar bizi denilebilecek bir irtibat, ilişki ya da kusurumuz olmadığından dolayı buradayız. Şimdi FETÖ denilen bu yapıyla en başından beri kararlı ve ısrarlı bir şekilde mücadele ettiğimiz, bu yapının oluşturduğu tehdit ve tehlike konusunda sürekli olarak kamuoyunu ve yetkilileri uyardığımızdan dolayı buradayız. FETÖ’ye dokunanın yandığı dönemlerde dokunma cesaretini gösterebilen ender kişiler ve gazeteler arasında olduğumuzdan dolayı buradayız. Öyle görünüyor ki, biz de, “aldatılmışız, kandırılmışız, gözümüz körmüş, bizi kullanmışlar”, diyenlerden olsaymışız, şimdi el üstünde tutulanlardan olurmuşuz. Bizi soruşturanlara, tanıklarına ve kanıtlarına bakınca bunu anlamak hiç zor değil. Ama biz suçluyuz; suçluyuz çünkü FETÖ denilen bu yapıyla camia iken de, cemaat iken de, hizmet hareketi iken de, paralel yapı iken de, FETÖ iken de hiçbir zaman uyuşamadık, anlaşamadık, hoş görmedik. Bu yapılanmayı, yöntemleri, amaçlarını hep tehdit ve tehlike olarak gördük. Devletin kurumlarına nasıl sızdıklarını, örgütlendiklerini, faaliyetlerini yazdık, eleştirdik ve devletin önlem alması gerektiğini söyledik.

Biz FETÖ’yle hiçbir dönemde aynı dağın yeli, aynı bağın gülüyoruz demedik; onlarla aynı yoldan yürümedik, aynı sudan içmedik, özümüz de farklıydı sözümüz de...

Ama biz adil yargılama hakkını istisnasız her insan için savunuyoruz. Yalnızca adil olmanın, hukukun değil insan olmanın ve insan kalmanın da gereği sayıyoruz bunu. Yargılananların geçmişine, siciline, nedamet getirip getirmemesine ya da suçun ağırlığına bakmadan kimseye haksızlık yapılmasını istemeyiz. Adalette eşitlik isteriz. Yargılananların bizim siyasi anlayışımıza uzaklığı ya da yakınlığı haklara müstahaklığın ölçüsü değildir; olmamalıdır. Yargılananları sorumsuz, günahsız, suçsuz, iyi insanlar olarak gördüğümüzden değil, yalnızca insan oldukları için ve bundan kaynaklanan temel haklara sahip olmaları gerektiğinden peşinen suçlu ilan etmeyiz. Eskiden de böyle düşünüyorduk. Bugün de böyle düşünülüyor.

Yarın da mağdurun, yargılanacak olanın kimliğine, siciline bakmadan aynı tutumu alınız. Bundan dolayı da pişman olmayız...

Bilinsin ki, burada verilecek nihai karar bizimle ilgili görünse bile gerçekte öyle olmayacaktır. Biz, bugünün muktediri öyle olmasını istediği için aylardır tutukluyuz. Ne kadar daha sürecek bilmiyorum. Ama bildiğim şeyler de var. Esareti kabul etmeyiz, onurumuzdan, haysiyetimizden, insanlığımızdan vazgeçmeyiz. Korkuya teslim olmayız. Gazeteciliğe, halkın bilgi edinme hakkına zarar verecek bir ödün vermeyiz, veremeyiz. Onursuz bir özgürlüğe razı olmayız. Böylesi bir düşüklükten herkesin uzak olmasını dilerim. Sizler vereceğiniz nihai kararlar, iktidardakilerden farklı düşünmenin, eleştirinin, muhalefet etmenin, gazeteciliğin suç sayılıp sayılmayacağına da karar vermiş olacaksınız.

Bitirirken...

İlhan Selçuk, herkes kendi heykelini yontar demişti. Galiba gazetelerin heykelini de orada çalışanlar yontuyor. Cumhuriyet gazetesinin heykelini İlhan Selçuk, Uğur Mumcu, Muammer Aksoy, Bayriye Üçok, Ahmet Taner Kışlalı, Onat Kutlar'lar hayatları pahasına yonttular. Bizler burada yargılanan Cumhuriyet'çiler, bu nadide heykelin sıradaki nöbetçileriyiz. Nöbetimiz sırasında bu heykele leke sürülmemesi için çabalıyoruz. Bizden öncekiler gibi biz de muktedirlere boyun eğmiyor, korkuya teslim olmuyor, gazeteciliğe ihanet etmiyoruz. Bu zorlu dönemde bunun bir diyeti vardı.

Onurumuzla ve gururla ödüyoruz.

Hepsi budur!...

Akın Atalay
Silivri Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
24 Temmuz 2017